

”Who cares about us brown people?”

- En narrativanalys av den kanadensiska ursprungsbefolkningens egna berättelser om polisiärt våld och diskriminering mot inhemska kvinnor

Ellinor Ekholm

Avdelningen för mänskliga rättigheter
Historiska institutionen
MRSK61
Höstterminen 2017
Handledare: Lina Sturfelt
Omfång: 14 995

”Who cares about us brown people?”

- Citat från en kvinnas (tillhörande Kanadas ursprungsbefolkning) tal inför *The Special Committee on Violence Against Indigenous Women*, på uppdrag för sju saknade och mördade familjemedlemmar. Mötet ägde rum den 9 december 2013.¹

¹ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, ”Invisible Women: A call to Action. A Report on Missing and Murdered Indigenous Women in Canada”, House of Common, First Report, 41st Parliament, Second Session, Ottawa: Kanada, 2014, s. 58.

INVISIBLE

You don't want to see me.
What's worse is that you have the choice whether or not you see me.
I become a casualty of your blindness,
Subjected to your one-sided absent-mindedness
because you've been given a privilege called selective vision.
You weed out the colours that don't match your peripheral preference, and,
I am not part of your rainbow, your twisted-light promises for better tomorrows.

[...]You see me in welfare lines, hands open wide, waiting for what's coming to me,
Drinking death-causing concoctions behind dumpsters.
You see me as a standing statistic, a living, breathing, heaving stereotype.
You see me in the bar, another joke for you and your friends.
Just another squaw, but if you want to get laid, I'm your Pocahontas.
You see me as dispensable. This is how you see me.
Undeserving of stars,
Deserving of starlight rides and pleasurable times.
Funny how you fail to see me when I'm face up,
Lips puffed, body bloated and battered, bruised beyond recognition.
Still not gaining your attention.
Come on, baby, and dance me outside.
I think she was just looking for a good time. I heard she lived a risky lifestyle.
It was inevitable, some say.
This is how you see me.²

² Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.69-70.

Abstract

The aim of this essay is to visualize the oppression against indigenous women and girls in Canada, using an intersectional perspective with focus on the race, gender and nation. This is done through a narrative analysis of the Canadian indigenous peoples own stories of police violence and discrimination against indigenous women and girls. The primary material for this essay consists of stories, evidence and interviews concerning the police violence against indigenous women and girls in Canada, written and executed by *The Special Committee on Violence Against Indigenous Women (2014)* and *Human Rights Watch (2017)*. The study has been done using a narrative analysis focusing primarily on personal stories, based on William Labov's six-part model. Using Labov's six-part model, the essay has focused on identifying six different narrative categories: abstract, orientation, complicating action, evaluation, result and coda. For a deeper analysis of indigenous peoples own stories, a seventh element has been added to this model, namely: stylistic descriptions. The main narratives identified in the essay consist of narratives that reveal sexual abuse and violations, physical abuse, racist and nationalist narratives as well as narrative that reveal various power structures. In summary have the results of the analysis visualized the oppression against indigenous women and girls through, among other things, the use of the terms "Indian" and "prostitute" to describe indigenous women. The results presented in the analysis have also illustrated how the multiple categories of indigenous women and girls affect the police's behavior against them.

Keywords: Canada, indigenous, women, police, violence, power, sexual abuse, intersectionality, narrative analysis, life stories

Abstract

Syftet med uppsatsen är att synliggöra förtrycket mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada utifrån ett intersektionellt perspektiv med fokus på ras, kön och nation. Detta utförs genom en narrativanalys av den kanadensiska ursprungsbefolkningens egna berättelser om polisiärt våld och diskriminering mot inhemska kvinnor och flickor.

Uppsatsens primärmaterial består av berättelser, bevismaterial och intervjumaterial rörande det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada, skrivna och genomförda av *The Special Committee on Violence Against Indigenous Women (2014)* respektive *Human Rights Watch (2017)*. Undersökningen har genomförts med hjälp av en narrativanalys med främst inriktning mot personliga berättelser och livsberättelser, grundat på William Labovs modell i sex delar. Med hjälp av Labovs modell i sex delar har uppsatsen fokuserat på att synliggöra sex olika narrativa kategorier: abstrakt, orientering, komplicerande handling, utvärdering, resultat och coda. För en djupare analys av ursprungsbefolkningens egna berättelser har ett sjunde element adderats till denna modell, nämligen: stilistiska beskrivningar. De huvudsakliga narrativa som har identifierats i uppsatsens undersökning består av kränkingsnarrativ, dvs. narrativ om sexuella, verbala, fysiska kränkningar och övergrepp, rasistiska samt nationalistiska narrativ. Även narrativ vilka synliggör en tydlig maktordning och maktstruktur har identifierats. Sammanfattningsvis har analysens resultat synliggjort den polisiära diskrimineringen mot inhemska kvinnor och flickor genom bland annat polisens bruk av termerna ”Indian” och ”prostituerad” för att beskriva inhemska kvinnor. De resultat som presenteras i analysen har även åskådliggjort hur inhemska kvinnors och flickors multipla kategorier påverkar polisens agerande gentemot dem.

Nyckelord: Kanada, ursprungsbefolkning, kvinnor, polis, våld, makt, sexuella övergrepp, intersektionalitet, narrativanalys, livsberättelser

Innehållsförteckning

1.	Inledning.....	1
1.1	Problemformulering, syfte och frågeställningar.....	2
1.2	Material och avgränsningar.....	4
1.2.1	Primärmaterial.....	4
1.2.2	Sekundärmaterial.....	8
1.2.3	Källkritik.....	10
1.3	Forskningsetiska bedömningar.....	11
2.	Teori och metod.....	13
2.1	Teori.....	13
2.1.1	Kimberle Crenshaw.....	13
2.1.2	Paulina de los Reyes och Diana Mulinari.....	15
2.2	Metod.....	17
3.	Litteraturöversikt och tidigare forskning.....	24
4.	Undersökning.....	28
4.1	Tillvägagångssätt.....	28
4.2	Analys.....	29
5.	Diskussion & Sammanfattning.....	45
	Referenser.....	49

1. Inledning

Kanada är ett land som i stor utsträckning har präglats, och än idag präglas av en stark kolonial historia. En historia som har kommit att medföra flera negativa konsekvenser för och gentemot den kanadensiska ursprungsbefolkningen.³ År 2011 identifierade sig cirka 1,4 miljoner människor som ursprungsinvånare i Kanada, vilket utgör cirka 4,3 procent av landets totala befolkning.⁴ Antalet kvinnor och flickor som identifierar sig som ursprungsinvånare antas ligga runt två procent. Trots denna procentuellt låga representation är inhemska kvinnor och flickor i Kanada överrepresenterade som offer för kidnappning, våld och mord.⁵

Det är i Kanada i nuläget allmänt erkänt att inhemska kvinnor och flickor upplever och tvingas utstå våld, kidnappning och mord till en mycket högre grad än övriga kvinnor i landet. Under cirka tre årtionden har över 1200 inhemska kvinnor och flickor i Kanada kidnappats eller mördats, varav över 200 av dessa fall än idag är olösta. Det existerar dock ett mycket högt mörkertal när det kommer till mördade och kidnappade inhemska kvinnor och flickor, och det totala antalet uppskattas snarare uppgå till nästan 4000.⁶ Inhemska kvinnor och flickor är således cirka 4,5 gånger mer benägna att bli offer för mord än övriga kvinnor i landet och tre gånger mer benägna att bli utsatta för våldsbrott, inkluderat bland annat sexuella övergrepp, fysiska övergrepp, rån och misshandel.⁷ Överrepresentationen av mördade och försvunna inhemska kvinnor och flickor på nationell nivå är betydande, men den nationella provinsstatistiken visar en mörkare bild där inhemska kvinnor och flickor representerar 55 procent av alla mördade eller saknade kvinnor och flickor i provinsen Saskatchewan

³ Amnesty International "Stolen Sisters: A Human Rights Response to Discrimination and Violence against Indigenous Women in Canada", Stockholm, 2004, s.8.

⁴ Tasker, John Paul, "Confusion reigns over number of missing, murdered indigenous women", *CBC News*, 2016. Tillgänglig: <http://www.cbc.ca/news/politics/mmiw-4000-hajdu-1.3450237>. (hämtad 2017-11-07).

⁵ Truth and Reconciliation Commission of Canada, *Honouring the truth, reconciling for the future: summary of the final report of the Truth and Reconciliation Commission of Canada*, Library and Archives Canada, s. 180.

⁶ Tasker 2016.

⁷ Nagy, Rosemary, "Combatting Violence Against Indigenous Women: Reconciliation as Decolonisation for Canada's Stolen Sisters" *Rape Justice: Beyond the Criminal Law*. Powell, Henry, Flynn (red.). Palgrave Macmillan: New York, 2015, s.182.

och 49 procent i provinsen Manitoba.⁸

Trots det höga antalet försvunna och mördade inhemska kvinnor och flickor har de kanadensiska brottsbekämpande myndigheterna misslyckats med att hantera detta problem, något som endast är ett element i det dysfunktionella förhållandet den kanadensiska polisen och ursprungssamhällena emellan. Rapporter från Amnesty International och Human Rights Watch har även redovisat hur den kanadensiska polisstyrkan inte endast har misslyckas i sitt arbete med att skydda inhemska kvinnor och flickor, utan även hur flera av dessa har fallit offer för direkt polisvåld.⁹ Det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada är det ämne som undersöks i denna uppsats, med utgångspunkt i ursprungsbefolkningens egna berättelser. Detta ämne är en relevant och viktig människorättsfråga att studera, bland annat på grund av ursprungsbefolkningens bristande rättigheter i det kanadensiska samhället, så som exempelvis *The Indian Act*¹⁰, samt på grund av det förtryck ursprungsbefolkningen tvingas uppleva endast som en konsekvens av deras status som ursprungsbefolkning eller inhemsk.

1.1 Problemformulering, syfte och frågeställningar

Det straffrättsliga systemet har i de kanadensiska ursprungssamhällena till stor del misslyckats och ignorerats, bland annat till följd av orsaker så som en ineffektiv, likgiltig, partisk polis och rättslig behandling. Resultat från diverse rapporter har avslöjat hur den kanadensiska polisen inte bara har misslyckats i sitt arbete med att skydda inhemska kvinnor och flickor från hot och våld, utan hur dessa kvinnor har blivit

⁸ Palmater, Pamela "Shining Light on the Dark Places: Addressing Police Racism and Sexualized Violence against Indigenous Women and Girls in the National Inquiry" *Canadian Journal of Women and the Law*, Vol. 28, Issue 2, 2016, s.255.

⁹ Human Rights Watch, "Those Who Take Us Away: Abusive Policing and Failures in Protection of Indigenous Women and Girls in Northern British Columbia, Canada", USA, 2013.

¹⁰ The Indian Act är en kanadensisk parlamentsakt/lag på federal nivå som berör landets ursprungsbefolkning och dess land, familj, kultur med flera. Sedan lagen 1876 bekräftades av parlamentet har den kommit att bli den tydligaste plattformen för ursprungsfrågor i Kanada. Mest kritiskt definierar lagen kvalifikationerna för att som ursprungsbefolkning inneha status som Indian. Federala försök att kontrollera den inhemska identiteten och medlemskapet är något som har mött mycket kritik och ilska från det kanadensiska ursprungssamhället. Få dokument i kanadensisk historia har genererat så mycket debatt, ilska och sorg som The Indian Act. Trots detta kvarstår lagstiftningen som ett centralt element i förvaltningen av ursprungsangelägenheter i landet. Källa: Coates, Ken "The Indian Act and the Future of Aboriginal Governance in Canada", Research Paper for the National Centre for First Nations Governance, 2008, s.1.

offer för direkt polisvåld, polissmissbruk och polisiär diskriminering. Även avkolonialiseringens arv och den rasistiska assimilieringspolitiken överhänger fortfarande dynamiken och förhållandet mellan polisen och ursprungsbefolkningen. En dynamik som än idag påverkar förhållandet och interaktionen dessa parter emellan. Att den kanadensiska polisen, som enligt sina officiella riktlinjer skall guidas utav begrepp så som respekt, ärlighet och medlidande,¹¹ använder sig av en diskriminerande, kränkande och våldsam behandling mot inhemska kvinnor och flickor är det problem som behandlas i denna uppsats.

Valet att fokusera specifikt på det polisiära våldet, och inte våld exempelvis inom hemmet beror på flera orsaker. Först och främst grundar sig detta val i polisen som offentlig myndighetsinstitution och dess syfte i samhället. Polisen är den offentliga myndighet som i samhället existerar i syfte för att upprätta allmän ordning och säkerhet, bekämpa brott i nationalstaten, skydda den nationella befolkningen och öka människors trygghet.¹² Polisväsendet är utöver detta även den huvudsakliga utövaren av statens inre våldsmonopol, det vill säga den maktutövning som riktas gentemot landets inre fiende genom polisväsendets befogenhet att använda våld i särskilda situationer. Intresset för polisväsendet och för det polisiära våldet i Kanada grundar sig således i polisväsendets status i samhället som den huvudsakliga innehavaren av statens våldsmonopol, likväl som bilden av polisen som en representant för nationalstaten.¹³

Syftet är således att synliggöra förtrycket mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada utifrån ett intersektionellt perspektiv med fokus på *ras*, *kön* och *nation*. Detta utförs genom en narrativanalys av den kanadensiska ursprungsbefolkningens egna berättelser om polisiärt våld och diskriminering mot inhemska kvinnor och flickor. För att uppnå syftet med uppsatsen kommer jag att utgå från följande frågeställningar:

1. Hur framställs det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada i ursprungsbefolkningens egna berättelser?
2. Hur kan dessa tolkas utifrån ett intersektionellt perspektiv med fokus på kön, ras och nation?

¹¹ Royal Canadian Mounted Police, "Mission, Vision and Values.", 2006. Tillgänglig: <http://www.rcmp-grc.gc.ca/about-ausujet/mission-eng.htm> (hämtad 2017-04-12).

¹² Polisen, "Verksamhetsidé och långsiktiga mål", 2016. Tillgänglig: <https://polisen.se/Om-polisen/Uppdrag-och-mal/>. (hämtad 2017-11-20).

¹³ Polisen, 2016.

1.2 Material och avgränsningar

1.2.1 Primärmaterial

Primärmaterialet för uppsatsen består av berättelser, bevismaterial och intervjumaterial kring det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor, av den kanadensiska ursprungsbefolkningen. Det första primärmaterialet som presenteras utgör Appendix C i rapporten ”Invisible Women: A call to Action. A Report on Missing and Murdered Indigenous Women in Canada” genomförd av *The Special Committee on Violence Against Indigenous Women* i mars 2014.¹⁴ För att komplettera de berättelser och bevismaterial som framkommer i Appendix C kommer jag i uppsatsen även att analysera intervjumaterial från rapporten ”Submission to the Government of Canada on Police Abuse of Indigenous Women in Saskatchewan and Failures to Protect Indigenous Women from Violence”, skriven och utförd av *Human Rights Watch* i juni 2017.¹⁵

I uppsatsens två primärmaterial har jag valt att fokusera på polisens våld mot inhemska kvinnor och flickor. Jag har således valt att avgränsa primärmaterialet till att inte granska övrigt våld mot ursprungsbefolkningen, då detta inte ligger inom ramen för uppsatsens relevans. Primärmaterialet presenteras separat och mer utförligt nedan:

- **Invisible Women: A call to Action. A Report on Missing and Murdered Indigenous Women in Canada.**¹⁶

Den 26 februari 2013 presenterade det kanadensiska ”House of Common” (vilket är en del av det kanadensiska parlamentet) en motion i vilken man erkände att ett oproportionerligt antal inhemska kvinnor och flickor har blivit utsatta för våld, försvunnits och mördats under de tre senaste årtiondena i Kanada. Man framförde att den kanadensiska regeringen har ett ansvar för att ge rättvisa till offren, bidra med stöd till de drabbade familjerna och att arbeta tillsammans med olika myndigheter för att få slut på detta våld. Framförallt framförde man att en speciell kommitté skulle utses, med

¹⁴ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s. 53-70.

¹⁵ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada on Police Abuse of Indigenous Women in Saskatchewan and Failures to Protect Indigenous Women from Violence”, USA, 2017.

¹⁶ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014.

mandat att genomföra utfrågningar om den kritiska frågan gällande kidnappandet och mördandet av inhemska kvinnor och flickor. Målet med kommittén var att tillhandahålla lösningar för att ta itu med de underliggande orsakerna till våld mot inhemska kvinnor och flickor.¹⁷

Rapporten ”Invisible Women: A call to Action. A Report on Missing and Murdered Indigenous Women in Canada” skriven av *The Special Committee on Violence Against Indigenous Women* i mars 2014 redogör för resultatet av kommitténs utfrågningar av den kanadensiska ursprungsbefolkningen. Rapporten fokuserar framförallt på tre huvudområden: våld och dess grundorsaker, direktstöd till ursprungsbefolkningen samt insatser för att förhindra våld mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada.¹⁸ Rapporten kommer inte i sin fullständiga form att utgöra uppsatsens primärmaterial, utan jag är snarare intresserad av att analysera de utfrågningar och intervjuer som utgör resultaten framtagna i rapporten, och som återfinns i och utgör Appendix C i rapporten. Appendix C, även kallad ”Evidence” består av anteckningar från kommitténs möte och utfrågningar av ursprungsbefolkningen egna erfarenheter och upplevelser av våld och diskriminering mot inhemska kvinnor och flickor. Mötet tog plats måndagen den 9 december 2013 och ordförande var Mrs. Stella Ambler.¹⁹

Uppbyggnaden av Appendix C inleds med att ordförande Mrs. Stella Ambler hälsar kommitténs medlemmar, samt alla familjer (ursprungsinvånare) och speciella gäster välkomna, för att sedan fortsätta med en kort genomgång av mötets struktur och uppbyggnad. Mötet fortsätter med att ordförande intervjuar och utfrågar totalt tretton inhemska personer (både män och kvinnor) som delar med sig och redogör för sina berättelser om våld och diskriminering mot inhemska kvinnor och flickor.²⁰ Då jag i denna uppsats endast är intresserad av att granska våldet mot inhemska *kvinnor* och *flickor*, har jag gjort det medvetna valet att avgränsa mig till att endast granska de berättelser som i Appendix C berör just inhemska kvinnors och flickors erfarenheter. I uppsatsens primärmaterial har jag dock valt att inte utesluta de berättelser om polisiärt våld mot inhemska kvinnor och flickor som har berättats av *män* tillhörande den kanadensiska ursprungsbefolkningen. Jag kommer således att undersöka berättelser och

¹⁷ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.6.

¹⁸ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.6.

¹⁹ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s. 53-70.

²⁰ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s. 53-70.

intervjuer från både män och kvinnor, men berättelser som endast berör kvinnor och flickor.

Anledningen till att jag har valt att endast använda mig av Appendix C, och inte av den fullständiga rapporten, är främst på grund av att den 85 sidor långa rapporten innehåller områden och delar som inte är relevanta för uppsatsens undersökning. Jag är i uppsatsen återigen intresserad av att undersöka och analysera den kanadensiska ursprungsbefolkningens egna berättelser om den polisiära våldsanvändning mot inhemska kvinnor och flickor, snarare än statistiska resultat och rekommendationer kring vad som bör göras. Därför gjorde jag bedömningen att rapporten i sin fulla form inte är relevant som primärmaterial för just den här uppsatsen.

Agendan för den inhemska befolkningen leds i stor utsträckning av manliga prioriteringar, medan kvinnans kamp mot sexism och patriarkatet ofta utgår från vita medelklassproblem.²¹ Som ett resultat av detta marginaliseras och ignoreras inhemska kvinnors utsatthet, vilket jag anser är ett betydande skäl till vikten av att verkligen lyssna på den inhemska kvinnans egna ord och berättelser. Detta är en av de anledningar till varför jag har valt att fokusera på ursprungsbefolkningens egna berättelser.

- **Submission to the Government of Canada on Police Abuse of Indigenous Women in Saskatchewan and Failures to Protect Indigenous Women from Violence.**²²

Uppsatsens andra primärmaterial består av intervjumaterial från rapporten ”Submission to the Government of Canada on Police Abuse of Indigenous Women in Saskatchewan and Failures to Protect Indigenous Women from Violence” skriven och utförd av människorättsorganisationen *Human Rights Watch* i juni 2017.²³ Rapporten beskriver Human Rights Watchs upptäckter och slutsatser gällande polisens interaktioner med inhemska kvinnor i Saskatchewan, Kanada. Rapporten är baserad på sex veckor av faktainsamling mellan augusti 2016 till januari 2017, samt av intervjuer och

²¹ Kuokkanen, Rauna, ”Gendered Violence and Politics in Indigenous Communities: The Cases of Aboriginal People in Canada and the Sámi in Scandinavia” *International Feminist Journal of Politics*, Vol. 17, Issue 2, 2015, s.273.

²² Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017.

²³ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.1.

korrespondens med olika polismyndigheter.²⁴ I syfte att komplettera rapporten och dess insamlade fakta, intervjuade Human Rights Watch 64 inhemska kvinnor i provinsen Saskatchewan.²⁵

I likhet med föregående rapport kommer inte Human Rights Watchs fullständiga rapport utgöra uppsatsens primärmaterial, utan det är snarare de intervjuer som citeras i rapporten som är av intresse, och som kommer undersökas i denna uppsats. Rapporten i sin fulla form är uppbyggd av sex olika rubriker som i rapporten benämns som: ”Den polisiära historien i Saskatchewan”, ”Systematisk diskriminering mot inhemska kvinnor - sårbarhet mot våld”, ”Polissmissbruk mot inhemska kvinnor i Saskatchewan”, ”Otillräckliga mekanismer för kontroll av polissmissbruk”, ”Frånvaron av uppdelad data” samt ”Kanadas förpliktelser under internationell lag”. Det område som är av främsta intresse för denna uppsats är rubriken ”Polissmissbruk mot inhemska kvinnor i Saskatchewan”, och jag kommer avgränsa mig till att endast undersöka de intervjuer som publicerats under denna rubrik. Under denna rubrik behandlas citat och intervjudelar som alla berör det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor, i form av bland annat sexuella trakasserier och övergrepp.²⁶ Jag kommer i uppsatsen alltså att undersöka berättelser från inhemska kvinnor och flickor i Saskatchewan publicerade i HRW:s rapport, berättelser som således kommer utgöra uppsatsens andra primärmaterial.

Att jag har valt att använda mig av två olika rapporter som primärmaterial är ett medvetet val, då jag anser att dessa rapporter tillsammans skapar en lämplig bredd för uppsatsen, och således även en bredare förståelse för den kanadensiska ursprungsbefolkningens erfarenheter av det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor. Valet att använda mig av just dessa två rapporter beror bland annat på de olika kontexter som rapporterna och berättelserna är genomförda och författade i. Kontexten i vilka de olika primärmaterialen tog plats spelar alltså även roll för de resultat och narrativ som visar sig i uppsatsens undersökande och analyserande del. En personlig berättelses betydelse är inte given, utan är i stor utsträckning relaterad till vem det är som talar, syftet med samtalet och var och när den berättas. Varje berättelse formas således av det sammanhang och den kontext som den berättas i, samt av den publik som

²⁴ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.1.

²⁵ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.1.

²⁶ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.8.

berättelsen levereras till.²⁷ Det är således för uppsatsens undersökning betydande att belysa de olika kontexter som berättaren befann sig i vid intervjutillfället, detta för en ytterligare förståelse av den faktiska berättelsen och dess olika narrativ. Till skillnad från uppsatsens första primärmaterial där berättarna befann sig i det kanadensiska "House of Common" och talade framför en statligt utsatt kommitté, befann sig människorna i primärmaterial två i en helt annan kontext. I primärmaterial två befann sig intervjupersonerna i en kontext där de talade med Human Rights Watch, en människorättsorganisation som är avsedd för att skydda mänskliga rättigheter och människor runt om i världen.²⁸

I valet av uppsatsens primärmaterial fanns flera material på agendan, material som sedan valdes bort på grund av olika orsaker. Ett exempel på sådant material är rapporten "Missing and Murdered Aboriginal Women: A National Operational Overview" skriven av den kanadensiska polisen (RCMP).²⁹ I slutet av 2013 inledde RCMP en studie i syfte att rapportera alla fall av försvunna och mördade inhemska kvinnor runt om i Kanada. Rapporten sammanfattar denna studie och fungerar i syfte att guida den kanadensiska polisens framtida operativa beslutsfattande.³⁰ Anledningen till att detta material valdes bort beror på att rapporten är skriven utifrån ett polisiärt synsätt och utesluter således den kanadensiska ursprungsbefolkningens egna röster. Även rapporten "Action Plan to Address Family Violence and Violent Crimes Against Aboriginal Women and Girls" skriven av den kanadensiska staten var på agendan, men föll bort då den inte heller lyfter ursprungsbefolkningens egna röster, utan är författad utifrån ett statligt perspektiv.³¹

1.2.2 Sekundärmaterial

Sekundärmaterialiet för uppsatsen utgörs av diverse böcker och rapporter, samt tidigare forskningsmaterial kring ämnet. Den tidigare forskning som är av relevans för

²⁷ Squire, Andrews & Tamboukou, "Introduction: What Is Narrative Research?" *Doing Narrative Research*. Squire, Andrews, Tamboukou (red.). Sage Publications: Thousand Oaks, 2008, s. 7.

²⁸ Human Rights Watch, "Those Who Take Us Away", 2013.

²⁹ Royal Canadian Mounted Police, "Missing and Murdered Aboriginal Women: A National Operational Overview", 2014.

³⁰ Royal Canadian Mounted Police, "Missing and Murdered Aboriginal Women", 2014. s.3.

³¹ Government of Canada, "Action Plan to Address Family Violence and Violent Crimes Against Aboriginal Women and Girls", Her Majesty the Queen in right of Canada, Ottawa: Kanada, 2014.

uppsatsen presenteras mer utförligt i avsnittet 3. *Litteraturöversikt och tidigare forskning.*

Människorättsorganisationerna Amnesty International och Human Rights Watch har i flera undersökande rapporter uppmärksammat problemet med försvunna och mördade inhemska kvinnor och flickor i Kanada, likväl som de överträdelser som existerar inom det kanadensiska polisväsendet. I rapporten ”Stolen Sisters. A Human Rights Response to Discrimination and Violence against Indigenous Women in Canada” skriven och utförd av Amnesty International behandlas diskrimineringens roll i våldshandlingar mot inhemska kvinnor i olika kanadensiska städer.³² I rapporten uppmärksammas hur denna diskriminering tar form genom öppna kulturella fördomar, implicita eller systematiska politiska fördomar, samt av samhället som helhet.³³ Rapporten fokuserar främst på det faktiska våldet och våldsmisshandlingarna mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada. Detta på grund av dess stora omfattning men även eftersom kopplingen mellan rasdiskriminering och våld mot ursprungskvinnor enligt Amnesty International inte har åtgärdats tillräckligt, samt på grund av att offren för detta våld allt för ofta lämnas bortglömda.³⁴

Human Rights Watch tar i rapporten ”Those Who Take Us Away. Abusing Policing and Failures in Protection of Indigenous Women and Girls in British Columbia, Canada” upp problemet med det polisiära våldsmisshandlingarna mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada. Rapporten bygger på information från fem veckors fältarbete i British Columbia, Kanada.³⁵ Under HRW:s tid i regionen samlade de även in intervjumaterial från 87 olika ursprungspersoner.³⁶ HRW uppmärksammar i rapporten hur flera av de utförda intervjuerna med inhemska kvinnor och flickor berör historier kring sexuella övergrepp utförda av den kanadensiska polisen. Ett övergripande tema genom hela rapporten är intervjupersonernas rädsla över hämndaktioner från polisens sida om dessa kvinnor eller flickor talade ut. HRW jämför i rapporten denna rädsla som lika akut som den rädsla kvinnorna i länder där det statliga missbruket ses som otyglat upplever. Detta är något som speglar en normaliserad förväntan om att en som inhemska

³² Amnesty International, 2004, s.3.

³³ Amnesty International, 2004, s.3.

³⁴ Amnesty International, 2004, s.3.

³⁵ Human Rights Watch, ”Those Who Take Us Away”, 2013, s.18.

³⁶ Human Rights Watch, ”Those Who Take Us Away”, 2013, s.18.

kvinnor eller flickor bör förvänta sig våld och misshandel från den statliga polisen.³⁷ De individer som trots detta deltog i HRW:s undersökning rapporterade exempelvis om otillåten polismisshandel, våldtäkt och förföljelse.³⁸ Att jag har valt att använda mig av Human Rights Watchs ovan benämnda rapport som sekundärmaterial istället för primärmaterial är ett medvetet val, bland annat på grund av att denna rapport är publicerad år 2013 till skillnad från den HRW-rapport som ligger till grund för uppsatsens primärmaterial, vilken publicerades år 2017.

Materialet presenterat ovan är relevant för uppsatsen och framförallt för uppsatsens beskrivande delar och bakgrundsfakta. Detta eftersom de olika rapporterna ger en mycket utförlig beskrivning av det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada, likväl som av de människobrott som sker i förhållande till detta. De olika rapporterna är således av relevans som sekundärmaterial för en ytterligare förståelse och djupare analys av uppsatsens primärmaterial och av ursprungsbefolkningens egna berättelser.

1.2.3 Källkritik

När det kommer till uppsatsens primärmaterial är det viktigt att betona att de olika intervjuer, bevismaterial och berättelser som undersöks och analyseras i uppsatsen inte är utförda eller genomförda av mig personligen. Jag har således i mitt arbete inte haft möjligheten att ta hänsyn till, och undersöka saker så som intervjupersonens satsmelodi, tonläge, pauser och skratt, liksom visuella element så som ögonrörelser, ansiktsuttryck, kroppshållning och gester, element som ofta ger ytterligare en dimension till berättelserna. Å andra sidan är gester och olika tonlägen ofta mycket svårdefinierade, och precis som olika språkstrukturer så varierar människors gester och tonlägen från olika sociala och kulturella situationer.³⁹

När en väljer att använda sig av historier och livsberättelser som de presenterade i uppsatsens primärmaterial, snarare än faktisk fakta, är det som forskare viktigt att ha i åtanke att de olika intervjuerna snarare synliggör de narrativa medlen som berättarna

³⁷ Human Rights Watch, "Those Who Take Us Away", 2013, s.34.

³⁸ Human Rights Watch, "Those Who Take Us Away", 2013, s.51-52.

³⁹ Squire, Andrews & Tamboukou, 2008, s. 12-13.

använder medvetet eller omedvetet, snarare än vad som faktiskt, i praktiken, hände.⁴⁰ Eftersom det inte är jag personligen som har utfört de intervjuer och berättelser som ligger till grund för uppsatsens primärmaterial, har jag inte heller haft någon möjlighet att kontrollera de olika materialen, vilka frågor som har ställts till intervjupersonerna, samt vad och vilka frågor och meningar som har feltolkats eller utelämnats från materialet.

1.3 Forskningsetiska bedömningar

I och med att uppsatsens båda primärmaterial består av berättelser och intervjumaterial i dess olika former, är det viktigt att jag som forskare tar hänsyn till diverse forskningsetiska bedömningar i och inför uppsatsen. De olika intervjuerna och citaten som uppsatsens undersökande och analyserande del kommer att granska behandlar i stor utsträckning mycket känsliga ämnen och redogör för traumatiska händelser – händelser inkluderat bland annat våld, försvinnande, diskriminering, sorg och mord. Jag har således som en etisk bedömning valt att i största möjliga mån aidentifiera de människor som intervjuas och utfrågas i uppsatsens primärmaterial, och således även i uppsatsens undersökande och analyserande del. I de berättelser då det förekommer information kring intervjupersonen har jag valt att använda mig fiktiv information, och har vidare ersatt exempelvis informantens namn med ett annat, fiktivt namn. I uppsatsens analys är således namnen Emily, Brian och Andrea fiktiva och personerna heter i verkligheten någonting annat. Även ortnamnet Wester är påhittat.

Att jag har valt att i största mån aidentifiera intervjupersonerna beror även på att de inte har gett sitt medgivande till att delta i denna uppsats, och således inte heller givits möjligheten att välja om de vill bli benämna vid exempelvis namn eller ålder. Vad som anses vara etiskt känsligt varierar självfallet från person till person, men utgångspunkten bör vara vad en kan anta att de berörda och deras efterlevande kan uppfatta som obehagligt eller kränkande. Uppgifter om samtliga personer som medverkar i en undersökning skall således ges största möjliga konfidentialitet.⁴¹

⁴⁰ Johansson, Anna. *Narrativ teori och metod*. Lund: Studentlitteratur, 2005, s.222.

⁴¹ CODEX, "Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning", Vetenskapsrådet, Stockholm, 2002, s.12.

Denna avidentifiering och konfidentialitet visar i sig uppsatsen genom att jag aldrig nämner personen i frågas riktiga namn, ålder, yrke, hemstad, eller vilken ursprungsbefolkning de tillhör. Jag har dock beslutat att i den mån jag anser det nödvändigt nämna intervjupersonernas kön och/eller genus. Detta är nödvändigt då uppsatsen fokuserar på det polisiära våldet mot just inhemska *kvinnor* och *flickor*.

2. Teori och metod

2.1 Teori

Uppsatsens teoretiska perspektiv tar avstamp i ett intersektionellt perspektiv med fokus på främst *kön*, *ras* och *nation*. Intersektionella teorier som ett analytiskt verktyg föreslår att kön inte kan användas som en enda analytisk ram utan att även undersöka hur kategorier så som ras, kultur, etnicitet, klass, samt minoritetsstatus formar kvinnans erfarenheter och position i samhället.⁴² Det intersektionella perspektivet används även i syfte att analysera hur människor är ”fångade” i diverse maktstrukturer och sociala relationer som exempelvis genusstrukturer, klasstrukturer eller rasifierade strukturer. Begreppet är vidare associerat till en kritik riktad gentemot föreställningen ”om kvinnlighet och könsrelationer som en rashomogen kategori bortom etniska, klassmässiga, nationella och historiska konnotationer”.⁴³

I denna uppsats används det intersektionella perspektivet i syfte att utifrån begrepp så som kön, ras och nation analysera de narrativ som synliggörs i ursprungsbefolkningens egna berättelser kring det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor. För en djupare förståelse för det intersektionella perspektivet tar denna uppsats utgångspunkt i delar hämtade från Kimberle Crenshaws respektive Paulina de los Reyes och Diana Mulinaris intersektionella teorier.

2.1.1 Kimberle Crenshaw

I artikeln ”Mapping the Margins: Intersectionality, Identity Politics, and Violence against Women of Color”, presenterar Kimberle Crenshaw intersektionalitet som ett sätt att rama in de olika interaktionerna mellan framförallt ras och kön i samband med våld mot mörkhyade kvinnor. Crenshaw redogör för detta genom att betona att det våld

⁴² Samuels, Gina Miranda, Ross-Sheriff, Fariyal, ”Identity, Oppression, and Power Feminisms and Intersectionality Theory” *Journal of Women & Social Work*, Vol 23(1), Sage Publications: Thousand Oaks, 2008, s.5.

⁴³ de los Reyes, Paulina & Mulinari, Diana. *Intersektionalitet: Kritiska reflektioner över (o)jämlighetens landskap*. 1:3 ed. Liber: Stockholm, 2005, s.27.

kvinnor och flickor möter formas av andra identitetsdimensioner utöver kön, så som ras, etnicitet, klass, minoritetsstatus och kultur med flera.⁴⁴ Dessa olika identiteter interagerar för att skapa den kontext där kvinnor utsätts för våld, och Crenshaw betonar vidare hur mörkhyade kvinnors erfarenheter och upplevelser ofta är en produkt av integrerade mönster av bland annat rasism och sexism.⁴⁵ Vidare poängterar Crenshaw i artikeln hur kön, ras och ovan nämnda identitetskategorier utgör tydliga uttryck för fördomar, dominans och makt; det vill säga som negativa ramar där social makt verkar för att utesluta eller marginalisera de som är annorlunda.⁴⁶

Crenshaws teoretiska perspektiv berör även en strukturell intersektionalitet, utifrån vilken Crenshaw undersöker hur samspelet kön och ras emellan påverkar den mörkhyade kvinnans erfarenheter av våld, sexuella övergrepp och våldtäkt på ett sätt vilket skiljer sig från den vita kvinnans erfarenheter.⁴⁷ Mörkhyade kvinnor är till skillnad från en stor andel vita kvinnor påverkade av diverse strukturella faktorer så som fattigdom, barnomsorgsansvar och brist på yrkeskunskaper. Dessa strukturella faktorer menar Crenshaw är något som mycket ofta är en konsekvens av ens kön, ras eller klasstillhörighet etc.⁴⁸ När olika system av ras, kön och klassdominans sammanlöper, vilket de i stor utsträckning gör för mörkhyade kvinnor, kommer även olika interventionsstrategier baserade uteslutande på kvinnors erfarenheter vilka inte delar samma ras eller klasstillhörighet att vara begränsad hjälp till de kvinnor som på grund av deras ras- eller klasstillhörighet står inför olika hinder.⁴⁹ När reformarbete som utförs å kvinnors vägnar försummar och ignorerar detta faktum blir en konsekvens att mörkhyade kvinnor blir mindre benägna att få sina behov tillgodosedda än vita kvinnor som utifrån ett rasperspektiv är privilegierade.⁵⁰

Crenshaw tar i artikeln vidare upp diverse sätt som ras och genus samspelar för att utforma strukturella, politiska och representativa aspekter av våld mot färgade kvinnor.⁵¹ Hon betonar bland annat att färgade kvinnor i mycket stor utsträckning är mindre benägna att få sina ärenden prövande i det straffrättsliga systemet än vad vita

⁴⁴ Crenshaw, Kimberle. "Mapping the Margins: Intersectionality, Identity Politics, and Violence Against Women of Color" *Stanford Law Review*, Vol. 43, No. 6, 1991, s.1242.

⁴⁵ Crenshaw, 1991, s.1243.

⁴⁶ Crenshaw, 1991, s.1242.

⁴⁷ Crenshaw, 1991, s.1245.

⁴⁸ Crenshaw, 1991, s.1246.

⁴⁹ Crenshaw, 1991, s.1246.

⁵⁰ Crenshaw, 1991, s.1250.

⁵¹ Crenshaw, 1991, s.1244.

kvinnor är.⁵² Vidare framhåller Crenshaw hur stereotyper av minoritetssamhällen som ovanligt våldsamma och farliga, i viss mån förstärks och används av polisen i försök att rättfärdiga en förtryckande polispolicy och brutalitet, likväl som andra diskriminerande metoder.⁵³ Detta bidrar till att flertalet mörkhyade kvinnor, samt flertalet minoritetskvinnor är ovilliga att ringa polisen. En tveksamhet som sannolikt grundar sig på en rädsla och ovillighet att som minoritets- eller mörkhyad kvinna exponera och utsätta sitt privatliv för en granskning och kontroll av en polisstyrka som ofta framstår som fientlig.⁵⁴ Så länge som något ses som ett minoritetsproblem, är det mycket osannolikt att de som befinner sig i maktposition kommer bli tvungna att konfrontera detta problem.⁵⁵ Det faktum att minoritetskvinnor lider av effekterna av multipel underordning och förtryck på grund av olika identitetskategorier, menar Crenshaw formar och begränsar möjligheterna till ett meningsfullt ingripande å deras vägnar.⁵⁶

Inför och i uppsatsens analys bär jag med mig Crenshaws intersektionella perspektiv för att granska hur den inhemska kvinnas polisiära erfarenheter formas av andra identitetsdimensioner utöver hennes kön så som ras, etnicitet, klass, minoritetsstatus och kultur. Jag kommer bland annat fokusera på Crenshaws syn på hur dessa identitetskategorier utgör tydliga uttryck för fördomar, dominans och makt.⁵⁷ Likväl bär jag med mig Crenshaws syn på minoritetssamhället, och hennes teori att så länge som något ses som ett minoritetsproblem är det osannolikt att den som befinner sig i maktposition kommer bli tvungen att konfrontera detta problem.

2.1.2 Paulina de los Reyes och Diana Mulinari

de los Reyes och Mulinaris intersektionella perspektiv skiljer sig till viss del från Crenshaws perspektiv, då författarna snarare lägger fokus på kön och ras i förhållande till *makt* och *nation*, och fokuserar i sin teori på vilket sätt som kategorier så som kön, klass, etnicitet och nationstillhörighet styr vår förståelse av makt.⁵⁸ Valet att komplettera Crenshaws perspektiv med de los Reyes och Mulinaris grundar sig främst i författarnas

⁵² Crenshaw, 1991, s.1251.

⁵³ Crenshaw, 1991, s.1253.

⁵⁴ Crenshaw, 1991, s.1257.

⁵⁵ Crenshaw, 1991, s.1260.

⁵⁶ Crenshaw, 1991, s.1251.

⁵⁷ Crenshaw, 1991, s.1242.

⁵⁸ de los Reyes, Mulinari, 2005, s.7.

teori kring *nationalstaten*, och deras syn på den nationella tillhörighet som något som reproducerar ett system av ojämlikhet, diskriminering och exkludering.⁵⁹ Eftersom den kanadensiska polisen i stor utsträckning ses som en representant för den nationella staten, anser jag att det är mycket relevant att inkludera de los Reyes och Mulinaris intersektionella perspektiv för en analys av den inhemska kvinnans erfarenheter. de los Reyes och Mulinari beskriver själva sin syn på intersektionalitet som ett perspektiv vilket ställer frågor om hur ”makt och ojämlikhet vävs in i uppfattningen om vithet, manlighet, könstillhörighet, klasstillhörighet m.m. genom ett ständigt (åter)skapande av nya markörer som gör skillnaden mellan ”vi” och ”dem” till sociala koder”.⁶⁰

I boken *Intersektionalitet: Kritiska reflektioner över (o)jämlighetens landskap* betonar författarna hur samspelet mellan bekände praktiker och rasifieringsprocesser skapar tydliga maktpositioner och specifika former för förtryck.⁶¹ Ras och kön utgör olika grunder för ett utestängande från samhällsresurser likväl som brist på tillgång till både inflytande och makt. Författarna beskriver kategorierna kön och ras som ideologiska diskurser som fungerar i syfte för att separera grupper, för att därefter reproducera social, politisk, kulturell och ekonomisk ojämlikhet.⁶² Begreppet rasifiering identifierar ett skapande av en hierarkisk ordning baserat på individens rastillhörighet, medan begreppet kön separerar män och kvinnor utifrån antagandet om kulturella och biologiska skillnader. Författarna menar att rasifiering och den bekönade processen är inbäddade i varandra och i maktanalyser inte kan separeras.⁶³ Författarna föreslår vidare att kategorier så som ras, klass och kön är grundläggande för en förståelse för fördelningen av resurser i nutida samhällen, där de menar att den moderna nationalstaten spelar en central roll.

Den moderna nationalstatens konstituering kring ett specifikt språk, territorium och en självskriven nationell befolkning, gör det möjligt att etablera och i viss mån legitimerar, en tydlig gräns och exkludering mot de som inte anses tillhöra nationalstaten. Den nationella tillhörigheten reproducerar således ett system av ojämlikhet, diskriminering och exkludering, som skiljer ”oss” från ”dem”, och där gemenskapen den nationella befolkningen emellan har som förutsättning och vidare

⁵⁹ de los Reyes, Mulinari, 2005, s.29.

⁶⁰ de los Reyes, Mulinari, 2005, s.9-10.

⁶¹ de los Reyes, Mulinari, 2005, s.10.

⁶² de los Reyes, Mulinari, 2005, s.29.

⁶³ de los Reyes, Mulinari, 2005, s.10.

legitimerar en konfrontation med, och ett avståndstagande från ”den andre”. Exkluderingen och skapandet av den symboliska ”andre” utgör således en grundläggande del i den föreställda nationella gemenskapen.⁶⁴ de los Reyes och Mulinari betonar att den ojämlikhet som existerar ”oss” och ”dem” emellan dessutom är följder av en rasistisk och sexistisk ideologi, samt en föreställning om en etnisk rasgemenskap inom nationalstaten.⁶⁵

Samtidigt som rasismen i samband med globaliseringen breder ut sig, ses rasism som en generell process som syftar till att bevara den sociala och praktiska utestängningen av de som inte passar in i nationalstaten, en uteslutning av ”den andre”.⁶⁶ Denna uteslutning formuleras dock inte enbart utifrån nationalistiska premisser utan också utifrån en organiserad grupp tillhörighet grundat på ex. klass, kön, och etniska minoriteter.⁶⁷ Rasism handlar således om en utestängningspraktik vilken utgår från bland annat utseendemässiga, religiösa, kulturella eller ekonomiska egenskaper.⁶⁸

2.2 Metod

Metoden som används för att granska uppsatsens primärmaterial tar avstamp i en narrativanalys med inriktning mot personliga berättelser, livsberättelser, grundat på William Labovs modell i sex delar. En narrativanalys fokuserar likt många andra kvalitativa metoder på den berättande texten, och används som metodiskt verktyg för att samla in och granska muntliga eller skriftliga berättelser.⁶⁹ Den fokuserar på textens innehåll (tematik, aktörer, intrig med flera) likväl som på textens form (berättarteckning, lingvistiska och stilistiska karaktärsdrag). Genom en narrativanalys är forskaren intresserad av att undersöka vad som sägs, hur det sägs och vilka strategiska verktyg som används för att säga det. En är intresserad av textens innehåll, men även på vilken form och stil texten innehar.⁷⁰ En narrativanalys som metodiskt verktyg används vidare

⁶⁴ de los Reyes, Mulinari, 2005, s.30.

⁶⁵ de los Reyes, Mulinari, 2005, s.30.

⁶⁶ de los Reyes, Mulinari, 2005, s.29.

⁶⁷ de los Reyes, Mulinari, 2005, s.31.

⁶⁸ de los Reyes, Mulinari, 2005, s.31.

⁶⁹ Johansson, 2005, s.21.

⁷⁰ Johansson, 2005, s.22-23.

i syfte att bryta ned texten, och för att ställa sig själv som läsare frågor om varför informanten valt att säga eller göra på ett specifikt sätt.⁷¹ Genom att fokusera på den berättande texten kan en undersöka vem som producerar berättelserna, på vilket sätt dessa produceras, de narrativa element genom vilka berättelsen produceras, hur berättelsen tystas, ifrågasätts eller accepteras, och vilka eventuella effekter det har.⁷² Narrativa metoder möjliggör även en systematisk studie av erfarenheter och den förändrade betydelsen av förhållanden som påverkar t.ex. kvinnor oproportionerligt.⁷³

Jag har i denna uppsats valt att avgränsa mig till att fokusera på den del av den narrativa metoden som fokuserar på livs- och personliga berättelser, och tar i denna uppsats avstamp från Anna Johanssons och Catherine Kohler Riessmans definitioner av livsberättelser. Enkelt uttryckt är en livsberättelse den berättelse som en person väljer att berätta om sitt liv eller valda aspekter av sitt liv. I livsberättelser sätts människors egna tolkningar av sig själva och sin omvärld i centrum.⁷⁴ Genom en narrativanalys på livsberättelser kan dessa berättelser ge en ökad förståelse för hur olika människor orienterar sig i tillvaron och den kontext de befinner sig i, likväl som hur de omtolkar sig själva och sina liv.⁷⁵ När vi berättar olika historier om våra liv utför vi våra (föredragna) identiteter.⁷⁶ Vanligt förekommande i livsberättelser är att intervjupersonerna betonar diverse ord och fraser samt förbättrar olika delar med ytterligare berättande detaljer.⁷⁷ Livsberättelser är framförallt en viktig metod för att uppmärksamma och synliggöra diverse erfarenheter och händelser av tystade och marginaliserade grupper som i större utsträckning inte haft tillgång till det offentliga rummet, liksom de berättelser och primärmaterial som utgör grunden till denna uppsats.⁷⁸

För att genomföra uppsatsens metodiska undersökning kommer jag att utgå ifrån sociologen William Labovs narrativa modell i sex delar för att undersöka livsberättelser. Labovs metod fokuserar på att granska personliga berättelser, och ger oss en metod för att utföra en strukturell analys av personliga erfarenhetsberättelser. Labovs fokuserar i sin narrativanalys på specifika händelser, och hans tillvägagångssätt är händelsebaserat.

⁷¹ Riessman, Catherine Kohler, "Analysis of Personal Narratives", Boston University: Boston, 2000, s. 12.

⁷² Squire, Andrews & Tamboukou, 2008, s.2.

⁷³ Riessman, 2000, s. 23.

⁷⁴ Johansson, 2005, s.23.

⁷⁵ Johansson, 2005, s.214.

⁷⁶ Riessman, 2000, s.11.

⁷⁷ Riessman, 2000, s.12.

⁷⁸ Johansson, 2005, s.218.

Labovs modell behandlar främst den personliga berättelsen som en text vars syfte och funktion är att presentera tidigare händelser i form av en historia.⁷⁹ Den utgår från att personliga berättelser och språkliga historier kan utvinnas och analyseras in i olika nummerade klausuler. Varje klausul kan sedan tillämpa ett element i Labovs sexdelade modell. De sex element och kategorier presenterade i Labovs sexdelsmodell inkluderar: abstrakt (A), orientering (O), komplicerande handling (KH), utvärdering (U), resultat (R) samt coda (C).⁸⁰ Se nedanstående exempel på Labovs sexdelsmodell, kallat ”The Lift Story”.⁸¹

The Lift Story	
1 Did I ever tell you	A
2 about the time I was stuck in a lift?	A
3 Well, it was about five years ago	O
4 when I was working in London	O
5 I was the last one to leave the office late on a Friday night	KH
6 and the lift just stopped between the eighth and seventh floors	KH
7 I was terrified, terrified	U
8 I mean I really panicked	U
9 I thought there was no one else in the building	U
10 and I would be stuck there until Monday morning	U
11 It really was the most awful feeling	U
12 anyway I frantically pushed the alarm button for about ten minutes	KH
13 which seemed like hours	U
14 Then I heard someone calling	KH
15 and then suddenly the lift started moving down	KH
16 and vibrating and rattling and sort of juddering	KH
17 I screamed ‘GET ME OUT OF HERE’	KH/U
18 I thought the lift was going to plunge down into the basement	U
19 and then suddenly the doors opened in between two floors	KH
20 and the caretaker was there	KH
21 and he helped me climb out	KH
22 I was free at last!	R
23 I burst into tears	KH/ U
24 I was so relieved	U
25 there is no way	C
26 I ever get into a lift on my own now	C
27 so that's why	C
28 I've just climbed ten floors	C
29 to get to your flat	C

Figur 1: Labovs sexdelsmodell, exempel ”The Lift Story”.

⁷⁹ Patterson, Wendy, ”Narratives of Events: Labovian Narrative Analysis and its Limitations” *Doing Narrative Research*. Squire, Andrews, Tamboukou (red.). Sage Publications: Thousand Oaks, 2008, s. 25.

⁸⁰ Patterson, 2008, s.26.

⁸¹ Patterson, 2008, s. 26-27.

För att kategorisera textens klausuler in i de olika ovan benämnda elementen använder Labov sig av en typ av frågemetod. De olika klausulerna fungerar således för att besvara nedan benämnda frågor:

1. **Abstrakt** – vad handlar historien om?
2. **Orientering** – vem, när, var?
3. **Komplicerande handling** – vad hände då/sen?
4. **Utvärdering** – så vad?
5. **Resultat** – vad hände slutligen?

Den sjätte kategorin **coda** fungerar för att avveckla berättelsen när perspektivet återförs från dåtid till nutid, att återlämna ”golvet” till åhöraren, publiken.⁸² De sex olika elementen inkluderade i Labovs sexdelsmodell presenteras separat nedan:

Abstrakt (A)

Beroende på det sammanhang som historien berättas i finns det en chans att informanten delger en kortare sammanfattning, ett abstrakt, av den berättelse som ska komma. Exempel på ett abstrakt utifrån uppsatsens primärmaterial skulle kunna vara: ”Den här historien handlar om den gången som en polis kidnappade och sexuellt utnyttjade mig.” Denna mening sammanfattar mycket kort den historia som skall berättas, och ger vidare en indikation till en längre historia. Abstraktet förekommer (om närvarande) i berättelsen i, eller mycket nära berättelsens början. Detta eftersom abstraktets huvudfunktioner är att öppna upp och presentera berättelsen och dess huvuddrag.⁸³

Orientering (O)

Orienteringen i en personlig berättelse fungerar för svara på frågor som ”Vem handlar historien om?”, ”När hände det?”, ”Var hände det?”. Orienteringsklausulen fokuserar således på tiden (ex. igår kväll), platsen (ex. på polisstationen), situationen (ex. hade blivit arresterad av polisen) samt deltagaren (informanten med flera).⁸⁴ Även om

⁸² Patterson, 2008, s.26.

⁸³ Patterson, 2008, s. 27.

⁸⁴ Bergström, Göran & Boréus, Kristina, *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig textanalys*. 3:e uppl. Lund: Studentlitteratur, 2012, s.240.

orienteringsklausuler vanligtvis förekommer tidigt i berättelsen är det inte heller ovanligt att berättaren infogar extra bakgrundsinformation vid senare tillfällen.⁸⁵

Komplicerande handling (KH)

De komplicerande handlingsklausulerna relaterar till de olika händelserna i historien, och följer ofta en ”då och sedan” – struktur, vilket ger en linjär representation av tid och som möjliggör för olika händelser att relateras till varandra. De komplicerande handlingsklausulerna relaterar ofta till en kronologisk tidsordning, och besvarar frågan ”Vad hände sen?”. Eventuella avvikelser från denna kronologiska ordning måste åtföljas av förklarande klausuler som tydligt anger den aktuella ordningen av händelsen, till exempel ”Men innan det hände...”.⁸⁶

Utvärdering (U)

Utvärderingsklausulen beskrivs enligt Labov som det viktigaste elementet utöver den grundläggande berättelsen. Enligt Labov är det just utvärderingen som fungerar som förmedlaren av berättelsens viktigaste och huvudsakliga poäng, likväl som att det avslöjar berättarens, intervjupersonens perspektiv på en specifik händelse. Frågan ”Så vad?” används i syfte för att fokusera på vad meningen är med att förmedla berättarens erfarenhet av händelserna vid den tid de ägde rum och berättarens känslor kring erfarenheten vid tidpunkten för berättelsen. Labov identifierar i sin metod tre olika typer av utvärdering: extern, inbäddad och utvärderande åtgärd.

En *extern utvärdering* beskrivs enligt Labov som ”öppen”. Detta innebär att berättaren ställer sig utanför historien, och berättar för publiken, vad meningen med historien egentligen är, exempelvis: ”Det var verkligen den värsta känslan någonsin”. Den *inbäddade utvärderingen* fokuserar snarare på berättelsens ”dramatiska” kontinuitet, och fokuserar på de berättelser om hur berättaren kände vid ett specifikt tillfälle, exempelvis ”Jag var nervös”, ”Jag var rädd”, ”Jag var glad”. Labovs tredje kategori *utvärderande åtgärder* fokuserar på att rapportera handlingar som avslöjar känslor utan att personen i fråga vid tillfället använde talet, till exempel ”Jag brast i tårar”.⁸⁷ Vidare kategoriserar Labov utvärderingsklausulerna i olika typer av enheter

⁸⁵ Patterson, 2008, s. 28.

⁸⁶ Patterson, 2008, s. 28.

⁸⁷ Patterson, 2008, s. 28-29.

vilka inkluderar: förstärkning, jämförelse och förklaringar. Enheten förstärkning inkluderar främst uttrycksfull fonologi, kvantifiering samt upprepning, exempelvis ”Jag var livrädd, livrädd”. Jämförelse handlar om att berättaren jämför det som hade kunnat hända med det som i praktiken faktiskt hände, exempelvis ”Han hade kunnat slå mig, men det gjorde han inte”, ”Jag trodde att...”. Förklaringar fokuserar på orsakssamband och förklarar varför något hände, exempelvis ”Han slog tillbaka för att jag slog till honom först” eller ”Jag brast i tårar för att jag var så rädd”.⁸⁸

Resultat (R)

Resultatet, även kallat upplösningen, refererar till, och berättar för läsaren hur historien slutar, exempelvis ”Äntligen var jag fri!” eller ”Han stängde av tv:n”.⁸⁹

Coda (C)

Avslutningsvis inträffar coda, om närvarande, i slutet av berättelsen när berättaren återgår från dåtiden till nutid, vilket tydligt indikerar slutet på berättelsen. Coda kopplar samman dåtidens historia till det nutida berättandet, och fungerar i syfte för att avveckla berättelsen och lämna ordet vidare.⁹⁰ Exempel på coda utifrån uppsatsens primärmaterial skulle kunna vara: ”Så det var historien om hur jag blev sexuellt utnyttjad av en polis, vilket har gjort att jag nu inte litar på polisen längre”.

Eftersom Labovs metod i viss mån utelämnar saker så som beskrivningar och stilistiska verktyg, har jag valt att addera en sjunde kategori till Labovs sexdelsmodell, detta i syfte för att undersöka berättelsernas olika stilistiska verktyg och ordval med flera, i en förhoppning att nå en djupare undersökning och analys. Den sjunde kategorin är således: Stilistiska beskrivningar (SB)

Stilistiska beskrivningar (SB)

Den stilistiska beskrivningsklausulen används i syfte för att identifiera berättelsens beskrivande delar, och redogör för de element som i Labovs metod utesluts. Stilistiska beskrivningar används av mig som ett paraplybegrepp för de bredare sociala, religiösa

⁸⁸ Patterson, 2008, s. 29.

⁸⁹ Patterson, 2008, s. 29.

⁹⁰ Patterson, 2008, s. 29.

och kulturella kontexten och ordvalen. Denna kategori fokuserar på att granska diverse ordval och språkliga uttryck som implicerar en speciell tro, kulturell bakgrund, politisk åsikt etc. Ett exempel skulle kunna vara meningar så som ”Då trodde (believed) jag”, ”Och då accepterade han [Gud] det” – meningar som implicerar ett tydlig religiöst språkval och en religiös kontext.⁹¹ Andra exempel är ord och begrepp som implicerar en specifik värdering, begrepp så som exempelvis ”Indian”.

Fördelen med att använda sig av en narrativanalys som metod är att den inte sätter några ramar för vad det är som en kan undersöka, utan genom en narrativ metod är det möjligt att undersöka allt ifrån vardagligt tal, intervjuer och tv-program, till dagböcker och fotografier. En narrativanalys berättar inte huruvida en ska sträva efter objektivitet eller subjektivitet, eller om en ska analysera historiernas särdrag eller historierna allmänt, vilket ger forskaren öppna ramar. Labovs metod är fördelaktig just när det kommer till att undersöka personliga berättelser, då Labov använder en detaljerad och noggrann metod för att undersöka personliga berättelser, en metod som ger en god utgångspunkt för analyser av berättelser. Labovs metod är även fördelaktig i syfte att identifiera viktiga narrativ och delar av berättelser, likväl som för att identifiera den specifika strukturen av enskilda berättelser, samt möjliggör och öppnar upp för jämförelse.⁹²

⁹¹ Squire, Corinne, ”Experience-Centred and Culturally-Oriented Approaches to Narrative” *Doing Narrative Research*. Squire, Andrews, Tamboukou (red.). Sage Publications: Thousand Oaks, 2008, s.56.

⁹² Patterson, 2008, s.30.

3. Litteraturöversikt och tidigare forskning

Under detta avsnitt kommer jag diskutera och redogöra för en del av uppsatsens forskningsfält, genom att lyfta fyra vetenskapliga artiklar och dess huvuddrag, för att sedan beskriva hur de är relevanta för uppsatsen. Det behandlade forskningsfältet innefattar framförallt studier kring intersektionella analyser av ursprungsbefolkningar, med främst fokus på kvinnor och flickor. Nedan kommer först en kort sammanfattning av forskningsfältet presenteras, för att sedan ge en närmre redogörelse av avsnittets olika studier.

Gemensamt för en stor del av den tidigare forskning som berör intersektionella analyser av ursprungsbefolkningar är att den behandlar det koloniala arvet och den diskriminering som ursprungsbefolkningar tvingas utstå. Vad gäller den kanadensiska ursprungsbefolkningen har landets koloniala historia kommit att beskrivas som utgångspunkten för de nutida sociala och politiska problem befolkningen ständigt utsätts för. En konsekvens av det koloniala arvet berör i flertalet artiklar våld mot inhemska kvinnor och flickor, ett återkommande tema när det berör tidigare forskning kring den kanadensiska ursprungsbefolkningen. Förutom den koloniala historien har våld mot inhemska kvinnor visat sig ha ursprung i sociala orsaker som rasism, sexism, klassförtryck och fördomar. Grundorsaken till det stora antalet försvunna och mördade inhemska kvinnor och flickor i Kanada anses även bero på en polisiär rasistisk och sexistisk våldsutövning.⁹³

Pamela Palmater behandlar i sin artikel, likt den undersökning som genomförs i denna uppsats, problematiken kring det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada, med främst fokus på rasism och sexuellt våld.⁹⁴ Artikeln syftar till att lyfta fram problemet med en rasistisk och sexistisk poliskår som grundorsaken till det höga antalet försvunna och mördade inhemska kvinnor och flickor.⁹⁵ Palmater betonar i artikeln hur de tydligaste orsakerna till saknade och mördade inhemska kvinnor har överskuggats av en skuldbeläggning av offret, hur polisiära handlingar har förbisett,

⁹³ Palmater, 2016, s.254.

⁹⁴ Palmater, 2016, s.254.

⁹⁵ Palmater, 2016, s.254.

samt hur rasism mot ursprungsbefolkningen är särskilt problematisk bland polisstyrkan.⁹⁶ Ytterligare en viktig poäng i Palmarters artikel är hennes fokus på det könsrelaterade våldet. Våldet mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada begås nästan uteslutande av män vilket gör detta till ett genusrelaterat problem där det handlar om ett könsbestämt, sexualiserat våld. Palmater använder sig av ett intersektionellt perspektiv då hon påpekar att dessa kvinnor och flickor faller offer för våld både på grund av deras status som ursprungsinvånare, samt deras status som kvinna.⁹⁷ Palmaters artikel är relevant för mig, och för uppsatsens undersökning, då författaren inte enbart undersöker det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor, utan dessutom använder sig av ett intersektionellt perspektiv likt det perspektiv som används i denna uppsats.

Josephine L. Savarese granskar i artikeln ”Challenging Colonial Norms and Attending to Presencing in Stories of Missing and Murdered Indigenous Women” hur det kanadensiska rättssystemet har försummat inhemska kvinnor och flickor genom att förneka dem rättvisa, ansvar och lämplig representation.⁹⁸ I artikeln dokumenterar Savarese det motstånd utfört av saknade och mördade inhemska kvinnor och flickor i Kanada, både under och bortom deras fysiska livstid. För att förklara de motstånd utfört av dessa inhemska kvinnor och flickor, samt för att illustrera de sätt som inhemska kvinnor är aktivt engagerade i anti-förtryckande strategier, engagerar Savarese sig i att spåra vad Leanne Simpson kallar för ”presencing”.⁹⁹ Begreppet ”presencing” definierades först av Simpson i ett uttalande som ett paraplybegrepp i vilket hon förklarade att det handlar om närvaro, djupt lyssnande och att bekräfta varandra för att erkänna ursprungsbefolkningen.¹⁰⁰ Savarese undersöker, med Simpsons ”presencing” i åtanke nyhetsartiklar som rapporterar om två mördade inhemska kvinnors sista ord och handlingar, i syfte för att fastställa deras olika motståndsstrategier.¹⁰¹ Framförallt frågar sig författaren huruvida Simpsons ”presencing” kan erbjuda en korrigerande av de systematiska ojämlikheterna som begränsar möjligheten hos könsbestämda och

⁹⁶ Palmater, 2016, s.255.

⁹⁷ Palmater, 2016, s.258.

⁹⁸ Savarese, Josephine L., ”Challenging Colonial Norms and Attending to Presencing in Stories of Missing and Murdered Indigenous Women” *Canadian Journal of Women & the Law*, Vol. 29 Issue 1, 2017, s.157.

⁹⁹ Savarese, 2017, s.157.

¹⁰⁰ Savarese, 2017, s.162.

¹⁰¹ Savarese, 2017, s.157-158.

rasistiskt överlevande att vittna om deras näras och kÄras erfarenheter av viktimisering.¹⁰²

I artikeln ”Gendered Violence and Politics in Indigenous Communities. The Cases of Aboriginal People in Canada and the Sámi in Scandinavia” undersöker författaren Rauna Kuokkanen depolariseringen av våld mot kvinnor i inhemska samhällen, och fokuserar på hur könsrelaterat våld diskuteras, behandlas och i vissa fall tolereras bland ursprungssamhällen.¹⁰³ Kuokkanen argumenterar i artikeln för ett brådskande behov av en undersökning kring hur våld förklaras, sanktioneras och behandlas i ursprungssamhällen. Kuokkanen utgår i artikeln från Kimberle Crenshaws politiska intersektionalitet, utifrån vilket hon undersöker könsrelaterat våld i inhemska samhällen utifrån två specifika grupper: ursprungsbefolkningen i Kanada, och den samiska befolkningen i Sverige.¹⁰⁴

Kuokkanen poängterar i artikeln att Även då det existerar tydliga skillnader i hur olika nationella organisationer behandlar problemet med könsrelaterat våld mot ursprungsbefolkningen i Sverige och i Kanada, existerar det stora likheter på lokal nivå. Författaren menar att den socioekonomiska statusen hos inhemska kvinnor och flickor både i Sverige och i Kanada *inte* påverkar det sätt som det könsrelaterade våldet behandlas. Oavsett om det handlar om relativt välbärgade samiska kvinnor eller mindre välbärgade inhemska kanadensiska kvinnor, tystas och avfärdas regelbundet det våld som dessa kvinnor möter.¹⁰⁵ Slutligen argumenterar Kuokkanen för att könsrelaterat våld mot ursprungsbefolkningar inte kan betraktas enbart som ett resultat av koloniseringen, då detta skulle förbise kvinnor som offer för våld inom sina egna ursprungssamhällen.¹⁰⁶ Kuokkanens artikel är relevant för denna uppsats då författaren använder sig av Crenshaws intersektionella perspektiv, men Även då hon undersöker situationen för inhemska kvinnor i Kanada.

Likt artikeln författad av Kuokkanen berör författaren Cheryl Suzack det intersektionella perspektivet i förhållande till ursprungsbefolkningar. Suzack undersöker i sin artikel tre olika fallstudier som redogör för hur inhemska kvinnor i Kanada anammar principerna om en *inhemsk feminism* genom att använda begreppet ”aktiv

¹⁰² Savarese, 2017, s.180.

¹⁰³ Kuokkanen, 2015, s.282.

¹⁰⁴ Kuokkanen, 2015, s.271.

¹⁰⁵ Kuokkanen, 2015, s.282.

¹⁰⁶ Kuokkanen, 2015, s.283.

tystnad” för att uppmärksamma de sociala rättvisemålen för den kanadensiska ursprungsbefolkningen.¹⁰⁷ Den inhemska feminismen fokuserar främst på korsningen mellan kolonialismen och patriarkatet för att undersöka hur ras och kön överlappar för att skapa förutsättningar där inhemska kvinnor utsätts för olika former av social maktlöshet, vilken uppstår genom historiska och nutida metoder av kolonialism, rasism, sexism och patriarkal dominans. Detta leder till vad författaren har valt att kalla för ”diskriminering inom diskriminering”, vilket oproportionerligt drabbar och påverkar inhemska kvinnor.¹⁰⁸ Den inhemska feminismens syfte är således att uppnå jämlikhet mellan könen samt rättvisa för inhemska kvinnor som länge har varit offer för marginalisering, inte endast på grund av deras könstillhörighet, utan även som subjekt markerade av rasism, sexism och kolonialism.¹⁰⁹

Utifrån ovan redogjorda forskningsläge kan en sammanfattningsvis dra slutsatsen att en stor del av den litteratur som presenterats berör en intersektionell analys av våld mot inhemska kvinnor och flickor, likväl som det polisiära misslyckandet att tillgodose ursprungsamhällen med rättvisa, ansvar och lämplig representation. Min uppsats kommer bidra till forskningsfältet då jag likt en del tidigare forskning granskar det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor, men utifrån ursprungsbefolkningens egna berättelser, ett perspektiv som det i nuläget inte existerar lika mycket litteratur kring.

¹⁰⁷ Suzack, Cheryl, ”Indigenous Feminisms in Canada” *NORA: Nordic Journal of Women's Studies*. Vol. 23, Issue 4, 2015, s.261.

¹⁰⁸ Suzack, 2015, s.261.

¹⁰⁹ Suzack, 2015, s.261.

4. Undersökning

4.1 Tillvägagångssätt

Uppsatsens undersökande del kommer utgå från William Labovs narrativa metod för att undersöka personliga berättelser. De element som enligt Labov möjliggör en narrativ metod att tillämpa på personliga berättelser är abstrakt, orientering, komplicerande handling, utvärdering, resultat och coda.¹¹⁰ För uppsatsens analys har ytterligare ett element adderats till Labovs modell: stilistiska beskrivningar. Jag kommer i den kanadensiska ursprungsbefolkningen egna berättelser att endast nämna de narrativa element som identifieras, och således kommer inte alla narrativa element i Labovs modell identifieras och presenteras i varje berättelse.

Med hjälp av Labovs modell kommer jag undersöka varje berättelse i tur och ordning för att identifiera berättelsernas olika narrativa element och kategorier. Därefter kommer jag analysera de narrativa och diverse klausuler identifierade i berättelserna utifrån Crenshaws respektive de los Reyes och Mulinaris intersektionella teorier, för att synliggöra den inhemska kvinnans erfarenheter av polisiärt våld.

Syftet med analysen är således att synliggöra förtrycket mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada utifrån ett intersektionellt perspektiv med fokus på *ras*, *kön* och *nation*. Detta utförs genom en narrativanalys av den kanadensiska ursprungsbefolkningens egna berättelser om polisiärt våld och diskriminering mot inhemska kvinnor och flickor. För att uppnå syftet med uppsatsen kommer jag utgå från följande frågeställningar:

1. Hur framställs det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada i ursprungsbefolkningens egna berättelser?
2. Hur kan dessa tolkas utifrån ett intersektionellt perspektiv med fokus på kön, ras och nation?

¹¹⁰ Patterson, 2008, s.26.

4.2 Analys

Berättelse 1 (Human Rights Watch):

I was picked up by two male police officer not sure exactly what for, maybe a breach. I was wearing yoga pants and a tight tank top. At the police station there is a high desk where they book you. There were four cops back there. I went through intake. There was no matron on duty. The officer behind the desk said to take my bra off. I said I don't have a bra on. [They] repeated "Take your bra off". "I do not have a bra on". We kept arguing. I pulled my tank top straps down [to show no bra straps]. "I am not wearing a bra". He said, "I want to check for myself". He came down and said, "put your arms out". He felt me up and down my body, my complete body. Groped [my] breasts. It was completely absolutely inappropriate. Soon after I got released, I complained to an officer I know. All he did was laugh. He thought it was funny.¹¹¹

De olika narrativa element som synliggörs i berättelse nummer ett är: *Orientering*, *Komplicerande handling*, *Utvärdering* och *Resultat*. Den första *orienterande* delen av narrativet, vilken fokuserar på frågor som "Vem, var, när?", redogör för hur informanten utan att vara medveten om anledningen själv, blev arresterad av två manliga poliser, vilket benämns både som den *situation* vilken berättelsen redogör för, samt för vilka personer som *deltog* i berättelsen. Övriga närvarande i berättelsen uppgår utöver informanten själv och de poliser som arresterade henne, till fem poliser. I textens orienterande del framgår det även att *platsen* för händelsen var polisstationen; "At the police station [...]".¹¹²

I berättelsens *komplicerande handlingsklausuler*, den kategori vilken fokuserar på de olika händelserna i berättelsen, redogör informanten för hur det inte fanns någon matron, kvinnlig polis i tjänst och hur polisen bakom skrivbordet således bad henne att ta av sig bh:n, ett kommando som informanten besvarade genom att förklara att hon inte hade någon bh på sig; "I do not have a bra on".¹¹³ Efter denna händelse fortsatte de olika parterna att argumentera och polisen upprepade återigen att informanten skulle ta av sig sin bh. I narrativet och i de komplicerande handlingsklausulerna redogör informanten till följd av detta, för hur hon drog ner banden på sin topp för att visa att hon inte hade några bh-band på sig. Polisen besvarade detta genom att säga att han ville kolla själv så

¹¹¹ Human Rights Watch, "Submission to the Government of Canada", 2017, s.12.

¹¹² Human Rights Watch, "Submission to the Government of Canada", 2017, s.12.

¹¹³ Human Rights Watch, "Submission to the Government of Canada", 2017, s.12.

att informanten faktiskt inte hade någon bh på sig. Informanten redogör för hur polisen således gick fram till henne och bad henne sträcka ut sina armar, och hur han visiterade hennes kropp från topp till tå för att sedan ta på hennes bröst; ”He came down and said, “put your arms out”. He felt me up and down my body, my complete body. Groped [my] breasts”.

I den *utvärderande* delen av narrativet framkommer det hur informanten besvarade polisens uppmaning att ta av sig sin bh genom att *två* gånger förklara att hon inte hade någon bh på sig, vilket faller under enheten förklaring vilken innefattar *upprepning*. Berättelsen fortlöper med att informanten förklarar hur hon slutligen drog ner banden på sin topp för att visa att hon inte hade några bh-band på sig, vilket benämns som en *förklaring*, som ett orsakssamband i vilken informanten förklarar varför någonting hände; hon drog ner banden på sin topp för att visa att hon inte hade några bh-band på sig. Informanten utvärderar dessutom situationen genom att förklara att polisens beteende mot henne var fullständigt olämpligt. Beskrivningar om hur en kände vid det specifika tillfället, likt citatet ”It was completely absolutely inappropriate”¹¹⁴ benämns som *inbäddad utvärdering*. *Resultatet* av historien redovisas i berättelsens sista meningar, där det framkommer att informanten valde att berätta om händelsen för en polis som hon kände. Polisen svarade genom att skratta, och tyckte att situationen var rolig, något som lyfts fram i följande citat; ”Soon after I got released, I complained to an officer I know. All he did was laugh. He thought it was funny”.¹¹⁵

I berättelsen synliggörs, utifrån ovan genomförda undersökning ett tydligt kränkingsnarrativ likväl som ett narrativ som synliggör diverse maktstrukturer. Med utgångspunkt i uppsatsens intersektionella perspektiv kan vi förstå de sexuella övergrepp identifierade i berättelsen utifrån termer som *makt* och *dominans*, likväl som utifrån den inhemska kvinnans multipla kategorier som samverkar och skapar olika grunder för förtryck. Framförallt handlar det om en sexuell objektivering, och hur den inhemska kvinnan objektiveras av den polis som utför själva ”visiteringen”. Den inhemska kvinnan faller till följd av denna objektivering offer för både sexuella kränkningar och övergrepp, likväl som för ett polisiärt maktmissbruk. I uppsatsens intersektionella perspektiv betonar Crenshaw hur kön och övriga identitetskategorier utgör tydliga uttryck för fördomar, dominans och makt, samt hur det våld som

¹¹⁴ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.12.

¹¹⁵ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.12.

marginaliserade kvinnor möter formas av andra identitetsdimensioner utöver kön, så som ras, etnicitet, klass och minoritetsstatus.¹¹⁶

Att olika identitetskategorier som samverkar utgör tydliga uttryck för fördomar, dominans och i detta fall framförallt makt, synliggörs i berättelsens *komplicerande handlingsklausuler*, och i den situation i vilken den manliga polisen tar sig friheten att ta på informantens kropp, för att avslutningsvis smeka hennes bröst. Denna situation redovisar således för sexuella övergrepp, men även för ett tydligt maktmissbruk från polisens sida. I berättelsen befinner sig den inhemska kvinnan i en tydligt maktlös, underordnad och utsatt position, i vilken hon tvingas utstå kränkningar och sexuella övergrepp utförda av en manlig polis. En polis som både på grund av sitt yrke, samt på grund av sin manliga könstillhörighet innehar en högre maktposition och status i samhället än den inhemska kvinnan. I berättelsen synliggörs det således hur den inhemska kvinnan på grund av orsaker som kön, ras, klass, kultur etc., står i en tydlig underordnad position till en annan, och hur denna makt missbrukas av polisen i syfte att förtrycka och förminska den inhemska kvinnan. Jag menar även att denna makt används i syfte för att hävda sin makt mot de som skiljer sig utseendemässigt och kulturellt från den "nationella normen".

Det polisiära maktmissbruket är även något som informanten redogör för i berättelsens resultat. I resultatet beskriver informanten hur hon, som i denna situation befinner sig i en tydlig underlägsen och utsatt situation, väljer att berätta om det sexuella övergreppet för en polis som hon kände. Informanten beskriver vidare hur polisen inte tog hennes berättelse på allvar, utan snarare skrattade och tyckte situationen var rolig. Att den inhemska kvinnans klagomål ignoreras och förlöjligas av polisen bekräftar således Crenshaws teori att så länge något ses som ett minoritetsproblem är det mycket osannolikt att den som befinner sig i maktposition behöver konfrontera detta problem.¹¹⁷

de los Reyes och Mulinari betonar i sitt intersektionella perspektiv även hur intersektionen mellan bekönade praktiker och rasifieringsprocesser skapar tydliga maktpositioner och specifika former för förtryck. Författarna framhåller vidare hur ras och kön fungerar som ideologiska diskurser i syfte för att separera grupper, och för att därefter reproducera en social ojämlikhet. Att interaktionen mellan ras och kön fungerar

¹¹⁶ Crenshaw, 1991, s. 1242.

¹¹⁷ Crenshaw, 1991, s.1260.

för att separera grupper för att därefter reproducera en social ojämlikhet synliggörs i berättelsens resultat, i vilket vi ser en tydlig skillnad den inhemska kvinna och polisens maktpositioner emellan, vilket lyfts fram i följande mening; ”Soon after I got released, I complained to an officer I know. All he did was laugh. He thought it was funny”. Då polisen endast skattade åt informantens berättelse, och inte agerade utifrån den, så upprätthåller och reproducerar han en social och strukturell ojämlikhet de olika parterna emellan. Eftersom polisen i denna situation är den som har makt att bestämma huruvida han ska eller inte ska agera på kvinnans berättelse innehar han även en tydlig maktposition mot den inhemska kvinnan och sätter henne således i en typ av beroendeställning till honom.

Berättelse 2 (The Special Committee on Violence Against Indigenous Women):

The night we reported Emily missing the one officer had the nerve to say to the other officer right in front of Brian and me ”She’s probably downtown doing whatever she has to do to get her next fix”. He didn’t know her. He had no right to say that. How inappropriately we have been treated by the police. When the woman [police officer] said, “Emily is more your problem than mine”, I said, “How do you figure that?”, She said, “Well she’s your daughter”.¹¹⁸

I berättelse nummer två synliggörs följande narrativa element: *Abstrakt*, *Orientering*, *Utvärdering*, *Komplicerande handling*, *Stilistiska beskrivningar* och *Resultat*. I den inledande meningen redogör informanten i *abstraktet* för vad historien handlar om; nämligen den natten som informanten anmälde Emily [hennes dotter] som saknad. I den första *orienterade* delen av narrativet redogör informanten för vilka som var deltagarna i berättelsen; två manliga poliser, informanten själv och Brian [styvfar]. I den senare orienteringsklausulen redogör informanten för hur även en kvinnlig polis var närvarande i berättelsen. *Tidpunkten* för händelsen, likväl som den *situation* vilken berättelsen redogör för, var den kväll som Emily anmäldes försvunnen.

Utvärderingen i berättelsen fungerar som förmedlare av berättelsens viktigaste poäng, likväl som den avslöjar informantens perspektiv på en specifik händelse. I textens utvärderingsklausul framgår det hur informanten beskriver hur polisen inte kände henne [Emily], och hur hon ansåg att polisen således inte hade någon rätt att yttra

¹¹⁸ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.64.

följande citat; "She's probably downtown doing whatever she has to do to get her next fix". Detta är en mening som även innehåller *stilistiska beskrivningar*, vilket innefattar beskrivningar eller ordval vilka implicerar en specifik värdering eller åsikt. Meningen "He had no right to say that"¹¹⁹, i vilken informanten förklarar att polisen inte hade någon rätt att säga ovan citerade mening faller under vad Labov benämner som den inbäddade utvärderingen, vilken fokuserar på förklaringar kring hur informanten kände vid ett specifikt tillfälle. I senare utvärderingsklausul redogör informanten dessutom för hur olämpligt hon anser att de har blivit behandlade av polisen; "How inappropriately we have been treated by the police",¹²⁰ en mening som benämns som en utvärderande förklaring, i vilken informanten beskriver hur hon kände vid tillfället.

I berättelsens *komplicerande handlingsklausuler*, vilka relaterar till historiens händelseförlopp, framgår det likt benämnt ovan hur polisen efter att informanten hade rapporterat Emily som saknad påstod att hon förmodligen är nere i centrum och gör vad som krävs för att få hennes nästa "fix", vilket relaterar till en då och sedan-struktur. Som svar på Labovs fråga "Vad hände då?", kan vi i berättelsen se hur den kvinnliga polisen påstår att Emily är informantens problem snarare än hennes eget, vilket informanten svarar på genom att fråga den kvinnliga polisen varför hon anser det. Berättelsens *resultat* redovisas i berättelsens sista mening, i vilken den kvinnliga polisen likt i de komplicerande handlingsklausulerna förklarar att Emily är informantens problem snarare än polisens, detta eftersom Emily är informantens dotter.

Likt presenterat ovan synliggörs det i meningen; "She's probably downtown doing whatever she has to do to get her next fix" diverse stilistiska beskrivningar och ordval som implicerar en specifik åsikt eller värdering. En mening som enligt uppsatsens intersektionella perspektiv bör analyseras utifrån flera kategorier utöver informantens kvinnliga könstillhörighet, i syfte att synliggöra hur inhemska kvinnors olika erfarenheter och upplevelser i samhället ofta är en produkt av integrerade mönster av sexism och rasism. I meningen, i vilken polisen påstår att informanten inte är försvunnen, utan snarare förmodligen nere i centrum och gör vad som krävs för att få sin nästa "fix", synliggörs den stereotypiska syn som polisen har på inhemska kvinnor och flickor.

I rapporten "Invisible Women: A call to Action. A Report on Missing and

¹¹⁹ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.64.

¹²⁰ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.64.

Murdered Indigenous Women in Canada”, framkommer det hur flera vittnen återberättade för kommittén hur inhemska kvinnor är överrepresenterade som offer för sexuellt utnyttjande. På grund av orsaker som bland annat fattigdom arbetar många av dessa kvinnor som prostituerade för att försörja sig själva och sina barn, medan andra inhemska kvinnor tvingas in i prostitution av hallickar.¹²¹ I meningen ”[...] to get her next fix” menar jag således, som en del av denna stereotypa bakgrund, att polisen implicerar att Emily likt flera andra inhemska kvinnor inte är försvunnen, utan snarare arbetar som prostituerad. Meningen speglar således den syn som polisen har på ursprungskvinnor som just prostituerade. Vi kan således utifrån uppsatsens intersektionella perspektiv se hur inhemska kvinnors bakgrund som prostituerade, likväl som Emilys multipla kategorier (ras, kön, kultur, bakgrund etc.) som interagerar, förtrycker och begränsar ett ingripande å hennes vägnar från den federala polisen.

Inte bara uttrycker sig polisen på detta sätt inför informanten och hennes man [Brian], något som en kan argumentera för är både olämpligt och kränkande, utan polisens ordval och meningsuppbyggnad bekräftar även Crenshaws teori om att stereotyper av minoritetssamhällen förstärks och används av polisen i försök att rättfärdiga en förtryckande polispolicy.¹²² Genom att benämna Emily som prostituerad, som en person som är ”[...] downtown doing whatever she has to do to get her next fix”, menar jag att polisen även försöker rättfärdiga en förtryckande polispolicy gentemot familjen. Då informanten enligt polisen är prostituerad, så spelar det inte heller någon roll om polisen agerar eller inte agerar på fallet.

I berättelsen beskriver informanten även hur hon har blivit mycket dåligt behandlad av polisen. Att informanten anser att hon har blivit illa behandlad av polisen menar jag bidrar till en framtida misstro från hennes sida mot polisen, samt till att informanten i framtiden kommer vara ovillig att ringa polisen. Detta är något som återigen bekräftar Crenshaws teori om att minoritetskvinnor i stor utsträckning är ovilliga att ringa polisen. En tveksamhet som grundar sig på en rädsla att som minoritetskvinna exponera sitt privatliv för en granskning av en polisstyrka som ofta framstår som fientlig.

I berättelsens *resultat* redogör informanten för hur den kvinnliga polisen betonar att Emily är informantens problem, snarare än polisens. Inte bara frånsäger sig polisen i

¹²¹ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.10.

¹²² Crenshaw, 1991, s.1253.

denna situation ansvaret, utan skuldbelägger dessutom informanten genom att påstå att Emilys försvinnande inte är polisens problem. Att polisen skuldbelägger informanten snarare än att hjälpa henne bekräftar Crenshaws teori att minoritetskvinnor är mindre benägna att få sina ärenden prövande i det straffrättsliga systemet. Detta är dessutom återigen ett exempel på tydligt maktmissbruk från den kvinnliga polisen.¹²³

Berättelse 3 (Human Rights Watch):

[He] asks “do you have your driver’s license and registration”? I was reaching into the cubby hole and asked him why he was stopping me. I knew that I had a right to know why I was being stopped. He asked, “Can we deal with this in my car”? I didn’t know what was going on. Deal with what? I said I didn’t want to leave my baby in the car. He said, “the cruiser is just a few steps away”. I said I’m not going to leave my baby in the car. He started grabbing at my ear through the window. I started screaming. He started hitting my shoulder - I guess so I would let go of the steering wheel.¹²⁴

De olika narrativa element som synliggörs i ovan citerade berättelse är: *Orientering*, *Komplicerande handling*, *Utvärdering*, *Resultat* och *Coda*. Den första *orienterande* delen av berättelsen identifieras när informanten blir stoppad av en polis som frågar om informanten innehar körkort och registreringsbevis. Detta är en mening som redogör för berättelsens orientering i form av den *situation* som berättelsen berör. Den identifierar även berättelsens *deltagare*. Senare i berättelsen framgår det att informanten har ett barn, och det totala antalet deltagare är således informanten själv, hennes barn och en manlig polis.

I berättelsens *komplicerande handlingsklausuler* redogör informanten för berättelsens händelseförlopp, och för ”vad som hände sen”. Den första komplicerande handlingsklausulen som synliggörs i berättelsen är då informanten beskriver hur hon sträckte sig till handskfacket samtidigt som hon frågade varför polisen hade stannat henne. Som svar på informantens fråga svarade den manlige polisen med att fråga om de kunde reda ut situationen i hans bil som han poängterade bara var några få steg iväg. Informanten svarade med att hon inte ville lämna sitt barn ensam kvar i bilen. Informanten beskriver hur polisen således tog tag i hennes öra genom bilrutan, och började slå på hennes axel; ”He started grabbing at my ear through the window. I started

¹²³ Crenshaw, 1991, s.1251.

¹²⁴ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.9.

screaming. He started hitting my shoulder [...]”¹²⁵

Genom textens *utvärderingsklausuler* redogör informanten för hur hon kände vid det specifika tillfället, dels genom beskrivande ord men även genom känslor. Labovs element utvärderande åtgärder, vilket faller under kategorin *utvärdering*, fokuserar på att rapportera handlingar som avslöjar olika känslor utan att informanten vid tillfället använde talet. Detta är en kategori som i berättelsen ovan synliggörs när informanten beskriver hur hon vid tillfället började skrika; ”I started screaming”.¹²⁶ Även den inbäddade utvärderingen synliggörs i berättelsen, då informanten förklarar hur hon vid tillfället inte visste vad det var som skedde; ”I didn’t know what was going on”, samt när informanten förklarar att hon inte ville lämna sitt barn ensam kvar i bilen; ”I said I didn’t want to leave my baby in the car.”

Resultatet synliggörs i berättelsens sista mening. I berättelsens sista mening kan vi se hur berättelsen, likväl som situationen, slutar med att polisen började slå på informantens axel. Informanten återför oss sedan till nutiden (*coda*) genom att förklara att hon antar att polisens våld mot henne var i syfte att hon skulle släppa taget om ratten, och informanten talar således i nutid.

I berättelse nummer tre synliggörs, utifrån ovan genomförda undersökning, ett narrativ om fysiska övergrepp samt ett narrativ som synliggör ett tydligt makt- och våldsmisbruk. I berättelsen redogör informanten för hur de fysiska övergreppen skedde utan att hon var medveten om på vilka grunder, och hur polisen trots informantens skrik började slå mot hennes axel och dra henne i örat. Likt tidigare i analysen redogör denna händelse således för ett tydligt maktmissbruk, där polisen missbrukar sin yrkesposition som polis för att fysiskt slå och beröra den inhemska kvinnan. I berättelsen framkommer det även hur polisen ignorerar informantens förfrågan kring varför han hade stannat henne, och istället för att svara på detta ber informanten att följa med till polisbilen, återigen utan att informanten är medveten på vilken grund. Att polisen inte svarar på informantens förfrågan om varför hon blev stoppad kan en som läsare tolka som att polisen inte heller hade en anledning till varför han stannade henne. Då informanten i berättelsen dessutom redogör för hur hon visste att det var hennes rätt att få veta varför hon blev stoppad, ”I knew that I had a right to know why I was being stopped”, så ignorerar polisen informantens rätt att få veta varför hon blev stoppad.

¹²⁵ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.9.

¹²⁶ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.9.

En kan även i berättelsen spekulera i hur det kommer sig att det var just informanten [inhemsk kvinna] som blev stoppad, och slagen av polisen. Utifrån uppsatsens intersektionella perspektiv, i vilket Crenshaw betonar att ras och kön samspelar för att utforma strukturella och representativa aspekter av våld mot mörkhyade kvinnor, kan en tolka det som att informantens rastillhörighet och status som ursprungsinvånare spelade en markant del i polisens våldsamma agerande mot henne.

Berättelse 4 (Human Rights Watch):

A year and a half ago I had an experience here in Wester. I was brought into cells. Usually a woman searches. But they told me to take off my clothes. It was a man who did it. I said this is not right. I was crying. He said take it all off. He shut the door behind him. I had to take off my bra and underwear. I was brought in on a warrant. I said a woman is supposed to be doing it. I was literally starting to cry and he just said, put your clothes back on and said I was being released. He just walked out. It had been 10 -15 minutes. I was held for another hour and then they released me. On the way out, I said something to the front desk about what happened. But they didn't say anything.¹²⁷

I berättelse fyra synliggörs följande narrativa element: *Abstrakt*, *Orientering*, *Utvärdering*, *Komplicerande handling* samt *Resultat*. I berättelsens första mening redogör informanten för vad berättelsen kommer handla om; nämligen en händelse som informanten upplevde för ett och ett halvt år sedan i staden Wester. Den inledande meningen sammanfattar och presenterar mycket kort den berättelse som ska berättas, vilket benämns som *abstrakt*. I samma mening framkommer även berättelsens första *orientering*, som redogör för den tidpunkt som berättelsen utspelades, samt för den situation som berättelsen grundar sig i. Även meningen "It had been 10 -15 minutes" samt efterkommande mening "I was held for another hour and then they released me" redogör för en tidsaspekt av berättelsen, och faller således under orienteringsklausulen. Senare i berättelsen identifieras ytterligare en orienterande del; "It was a man who did it".¹²⁸ Föregående mening svarar således på frågan "vem?", alltså *vem* som är den primära deltagaren i berättelsen utöver informanten själv, nämligen en manlig polis.

De *utvärderande* delarna i berättelsen identifieras vid flera olika tillfällen, och faller under flera av Labovs utvärderingskategorier. Den första utvärderingsklausul som

¹²⁷ Human Rights Watch, "Submission to the Government of Canada", 2017, s.11.

¹²⁸ Human Rights Watch, "Submission to the Government of Canada", 2017, s.11.

synliggörs är då informanten beskriver hur hon sa ifrån och hur hon ansåg att det inte var rätt att en manlig polis skulle visitera henne. Detta är en mening som både faller under den inbäddade utvärderingen, vilken fokuserar på vad informanten kände vid tillfället, men även under enheten förklaringar som fokuserar på orsakssamband och som förklarar varför något hände. I detta fall sa alltså informanten ifrån, eftersom det var en *man* som skulle visitera henne, och således förklarar informanten *varför* någonting hände. Den efterföljande meningen "I was crying" faller även den under kategorin utvärdering. Till skillnad från föregående mening "I said this is not right", avslöjar denna mening informantens känslor utan att informanten vid tillfället använde talet, vilket Labov placerar under utvärderande åtgärder. En liknande mening återkommer senare i berättelsen "I was literally starting to cry", en mening som återigen implicerar hur informanten kände vid tillfället utan att hon använde talet, och som således även benämns som en utvärderande åtgärd.

Likt ovan citerade berättelser, framkommer det i denna berättelse flera *komplicerande handlingsklausuler* som redogör för och relaterar till de olika händelserna i berättelsen. Redan i berättelsens andra mening "I was brought into cells" kan en identifiera den första komplicerade handlingsklausulen. Berättelsen följer sedan en linjär representation av tid där informanten beskriver hur polisen stängde dörren bakom henne och hur hon blev ombedd att ta av sig kläderna, inkluderat hennes bh och trosor. Informanten berättar vidare hur hon inför den manlige polisen betonade att det skulle vara en kvinna som visiterade henne samt hur hon, när hon hade tagit av sig alla kläder, blev frisläppt och beordrades att ta på kläderna igen. Detta medan den manliga polisen bara gick rakt ut från cellen, samtidigt som informanten hölls på polisstationen i ytterligare en timme innan hon frisläpptes.

Resultatet av berättelsen slutar med att informanten återberättade vad som hade hänt för receptionisterna, men hur de ignorerade henne och inte gav henne något svar; "On the way out, I said something to the front desk about what happened. But they didn't say anything".

I likhet med berättelse nummer ett synliggörs det i denna berättelse hur den inhemska kvinnan väl på polisstationen befinner sig i en tydligt underordnad position till en annan (polisen). En mycket utsatt position i vilken kvinnan blir tvungen att utstå sexuella övergrepp och trakasserier. Även om den manlige polisen inte fysiskt berör kvinnan, så handlar det om sexuella trakasserier i vilka den manliga polisen använder sig av ett tydligt maktspel och polisiärt maktmissbruk. Detta synliggörs i berättelsen då

polisen, trots informantens vilja att bli visiterad av en kvinna, uppmanar henne att ta av sig alla kläder tills hon står helt naken framför honom. Den kanadensiska lagen säger att manliga poliser inte får visitera kvinnor, men trots detta kroppsvisiterar den manliga polisen kvinnan och beordrar henne att ta av sig alla sina kläder.¹²⁹ I samband med detta utnyttjar polisen sin makt som polis likväl som den inhemska kvinnans sårbarhet och utsatta position gentemot honom. Det handlar således inte bara om den sexuella handlingen eller om det sexuella övergreppet i sig, utan snarare om de maktstrukturer och sociala relationer som informanten är ”fångad” i, och som polisen genom detta agerande upprätthåller. Polisens agerande mot den inhemska kvinna synliggör således diverse maktstrukturer, samt ett tydligt maktspel vilket jag menar används av polisen i syfte att underordna den inhemska kvinnan.

Utifrån ett intersektionellt perspektiv bör en se till andra orsaker än kvinnans kön för att analysera hennes erfarenheter och upplevelser, men i denna berättelse spelar kön en väsentlig roll och är därför ett mycket viktigt element att analysera. Som min tidigare analys har visat på handlar det även i denna berättelse om en sexuell objektifiering från polisen håll, detta till del av den inhemska kvinnans könstillhörighet. I och med att informanten identifierar sig som kvinna, som det ”underlägsna könet” kan vi även förstå de sexuella övergrepp utförda av polisen utifrån termer så som makt och maktmissbruk. Trots kvinnans protester beordrar den manlige polisen henne att klä av sig naken och utnyttjar i och med detta sin maktfulla position både som polis, och som man, som det ”överlägsna könet”. Genom detta agerade objektifierar, kränker sexuellt och trakasserar den manlige polisen den inhemska kvinnan utan att han behöver ta något som helst ansvar för sitt beteende. Uppsatsens intersektionella perspektiv menar vidare att ras och kön är inbäddade i varandra och i maktanalyser inte kan separeras. Således kan en argumentera för att kvinnas ras och könstillhörighet samspelar med hennes könstillhörighet, och tillsammans ligger till grund för polisens förtryckande behandling mot henne. Detta agerande är även något som kan beskrivas som följer av en sexistisk och rasistisk ideologi, samt på grund av en nationell utestängning av de som beskrivs som ”annorlunda” på grund av exempelvis utseendemässiga och kulturella orsaker.

Även i berättelsens resultat synliggörs det hur den inhemska kvinnan befinner sig i en utsatt, underordnad och maktlös position, i vilken polisen missbrukar sin makt

¹²⁹ Community Legal Education Ontario, ”Police Powers: Stops and Searches”, 2016. Tillgängligt: <https://www.cleo.on.ca/en/publications/polpower/when-can-police-search-me>. (hämtad 2018-01-07)

mot henne. Detta tydliggörs bland annat i följande mening: "On the way out, I said something to the front desk about what happened. But they didn't say anything". Trots att informanten valde att berätta för receptionisterna vad som hade hänt valde de att inte agera utifrån detta, vilket återigen bekräftar Crenshaws teori att så länge som något ses som ett minoritetsproblem, är det osannolikt att den som befinner sig i maktposition (i detta fall den manlige polisen), kommer bli tvungen att konfrontera detta. Att det är osannolikt att den som befinner sig i maktposition (polisen) kommer bli tvungen att konfrontera diverse minoritetsproblem kan en argumentera för påverkar polisen och hur han väljer att agera mot den inhemska kvinnan. Så länge som polisen är medveten om att han inte behöver ställas till svars för, eller ta ansvar för sina handlingar, så förmodar jag att det polisiära våldsmisshandlingarna och förtrycket mot inhemska kvinnor och flickor inte kommer upphöra i första taget.

Berättelse 5 (The Special Committee on Violence Against Indigenous Women):

One of the first questions the RCMP asked my sister was if she [my mother] drank. Andrea [sister] couldn't deny it. She didn't lie. She said yes. He said, "They go on a drinking binge for two or three days and then they come back". [...] When you're full of anxiety, you're hurting, it feels like a kick in the stomach or in the head when somebody you're asking for help says something like that. Right away, any chance of trust, any line of communication is.... There's a barrier right there. You might as well put your hand up. There's no help there. They said our mom was a drunken Indian.¹³⁰

De narrativa element som identifieras i berättelse nummer fem är: *Orientering*, *Komplicerande handling*, *Stilistiska beskrivningar* och *Utvärdering*.

I berättelsens första mening synliggörs berättelsens första *orienteringsklausul* inkluderat den *situation* som berättelsen redogör för, samt för vilka som deltog i berättelsen; nämligen RCMP, informantens syster [Andrea] samt informanten själv. De *komplicerande handlingsklausulerna* synliggörs även i berättelsens första mening, i vilken informanten redogör för hur det första som RCMP frågade hennes syster var ifall deras mamma drack [alkohol]. Berättelsen fortskrider med att informantens syster förklarar att hennes mamma drack, då polisen som en reaktion på detta svarade med att säga att; "They go on a drinking binge for two or three days and then they come back".

¹³⁰ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.65.

Alltså att inhemska kvinnor, vilka polisen refererar till som "they" (på svenska "de"), går ut och blir berusade i två eller tre dagar för att sedan återvända hem igen. En mening som även innehåller stilistiska beskrivningar, i form av ord som implicerar en specifik värdering eller åsikt, i detta fall "they".

Den huvudsakliga delen av berättelsen utgörs av narrativets olika *utvärderingsklausuler*. I berättelsens olika utvärderingsklausuler beskriver informanten hur hon själv, men även hur hennes syster kände och agerade vid den redovisade situationen. Informanten använder sig i berättelsen i stor utsträckning av en inbäddad utvärdering, vilken fokuserar på de känslor som personen i fråga kände vid det specifika tillfället. Informanten beskriver bland annat hur hon vid tillfället var full av ångest, hur hon kände sig sårad och hur det kändes som en spark i magen eller i huvudet när någon en ber om hjälp [polisen] säger något sådant, vilket refererar till meningen; "They go on a drinking binge for two or three days and then they come back". Informanten beskriver vidare hur hon anser att hon inte får något förtroende för polisen, och att det existerar ett tydligt hinder när det kommer till kommunikationen polisen och ursprungskvinnorna emellan. Meningen "You might as well put your hand up" kan förstås som att den inhemska kvinnan likväl kan räcka upp sin hand och erkänna, då polisen inte har något förtroende för inhemska kvinnor och vice versa. Genom citatet "There's no help there" synliggörs informantens känslor om RCMP, i vilken hon framhåller att det inte finns någon hjälp för inhemska kvinnor att få hos polisen.

Berättelsens *resultat* framkommer i berättelsens sista mening; "They said our mom was a drunken Indian". En mening som inte enbart redogör för berättelsens resultat, utan även innefattar *stilistiska beskrivningar* i form av ordval som implicerar en specifik värdering. I berättelsen redogör informanten för hur polisen använde ordet "Indian", ett ord som länge har fungerat som förtryckande och stereotypiskt för den kanadensiska ursprungsbefolkningen, när han talade om informantens mamma. Även ordet "drunken", på svenska "full" användes av polisen när de talade om informantens mamma. I berättelsens resultat kan en även identifiera hur informanten benämner poliserna utifrån begreppet "they".

Sett utifrån uppsatsens intersektionella perspektiv kan vi i berättelse nummer fem se spår av en tydlig andrafiering från polisens sida, samt ett rasistiskt och förtryckande narrativ. Dessa narrativ synliggörs främst i berättelsens olika *stilistiska beskrivningar* och *komplicerande handlingsklausuler*, likväl som i den diskurs i vilken polisen talar om inhemska kvinnor. I meningen "They go on a drinking binge for two or

three days and then they come back” framgår det bland annat hur maktrelationerna den kanadensiska ursprungsbefolkningen och den kanadensiska polisen emellan ser ut. Polisens val att använda begreppet “they”, ”de”, för att benämna inhemska kvinnor, implicerar en tydlig andrafiering och en tydlig uppdelning mellan polisen och ursprungsbefolkningen, mellan ”oss” och ”dem”. Polisens val att använda begreppet ”they” när han talar om informantens mamma, om en inhemsk kvinna, visar att den kanadensiska ursprungsbefolkningen inte tillhör ”vi”, en distansering vilken polisen betonar väldigt tydligt genom användningen av detta begrepp. Ett begrepp som tydliggör att den kanadensiska ursprungsbefolkningen är ”icke-vi”, och som fungerar för att exkludera ursprungsbefolkningen från den ”nationella” befolkningen. Inte endast speglar denna mening alltså hur det handlar om en grupp personer som står i underordnad position till en annan, utan redogör även för de begrepp som används av polisen i syfte att beskriva, andrafiera och förtrycka inhemska kvinnor och flickor.

Genom de los Reyes och Mulinaris syn på *nationalstaten* och de maktsystem som denna skapar och upprätthåller, kan en förstå polisens ordval och andrafiering i meningen ”They go on a drinking binge for two or three days and then they come back”. Nationalstatens konstituering kring ett specifikt språk, territorium och en självskriven nationell befolkning gör det enligt de los Reyes och Mulinari möjligt att etablera och legitimera en tydlig gräns och exkludering mot de som är annorlunda. Denna nationella tillhörighet reproducerar således ett system av ojämlikhet, diskriminering och exkludering som skiljer ”oss” från ”dem”. Genom ordvalet ”they” skiljer alltså polisen på ”dem” (de som tillhör den kanadensiska ursprungsbefolkningen) och ”oss” (de som tillhör den ”nationella” befolkningen). Denna uppdelning ”oss” och ”dem” emellan kan en argumentera är följder av en rasistisk och sexistisk ideologi samt av en föreställd etisk rasgemenskap inom nationalstaten. I denna mening implicerar polisen inte bara att ursprungsbefolkningen på flera nivåer skiljer sig från den övriga kanadensiska befolkningen, utan generaliserar dessutom hela den inhemska befolkningen genom användningen av begreppet ”they”. I meningen ”They go on a drinking binge for two or three days and then they come back” uttrycker polisen alltså det som att ”dem” (*alla* inhemska kvinnor) försvinner i några dagar för att bli berusade, för att sedan självmant återvända hem.

Intressant att poängtera är dessutom att precis som poliserna benämner informantens mamma som ”they”, framgår det i berättelsen hur även informanten använder begreppet ”they” när hon talar om poliserna, något som synliggörs i följande

mening; ”They said our mom was a drunken Indian.” Att informanten använder begreppet ”they” när hon talar om poliserna tyder på en tydlig distansering från informantens sida, likväl som på en indikation till att poliserna tillhör en annan grupp av människor än vad ursprungsbefolkningen gör, ett ”icke-vi”. Genom begreppet ”they” redogör informanten således för hur den ursprungsbefolkningen och polisen inte tillhör samma ”vi”, och således inte heller samma grupp av människor.

Uppsatsens intersektionella perspektiv låter oss även förstå polisens beteende och behandling av ursprungsbefolkningen i form av en rasistisk retorik. De los Reyes och Mulinari betonar hur den rasistiska agendan ses som en utestängningspraktik som utgår från bland annat utseendemässiga och kulturella egenskaper. Då den kanadensiska ursprungsbefolkningen till utseendet skiljer sig från den ”övriga” kanadensiska befolkningen spelar alltså dessa egenskaper, samt ursprungsbefolkningens kultur en stor roll i polisens förtryck mot dem. Genom att andrafiera ursprungsbefolkningen på grund av orsaker som kön, ras, kultur etc. som samspekar, förstärker även polisen sin egen position och makt i samhället.

Den kanadensiska polisens olika stereotyper av ursprungsbefolkningen menar Crenshaw förstärks och används av polisen i försök att rättfärdiga en förtryckande polispolicy gentemot dem, vilket framgår i denna berättelse. I berättelsen framkommer det vidare hur polisen använder stereotyperna av ursprungsbefolkningen som annorlunda och som ”drunken” i försök att rättfärdiga deras icke-existerande hjälp. Så länge något ses som ett minoritetsproblem är det tveksamt att de som befinner sig i maktposition (polisen) kommer bli tvungna att konfrontera detta problem. I berättelsens *utvärderingsklausuler* redogör informanten även för hennes tankar om att det inte finns någon hjälp att få hos polisen. Utifrån Crenshaws teori bekräftar detta hur en förtryckande polispolicy bidrar till att många minoritetskvinnor och mörkhyade kvinnor i framtiden är ovilliga att ringa polisen. En tveksamhet som grundar sig i en rädsla att som minoritetskvinna exponera sitt privatliv för en granskning av en polisstyrka som ofta framstår som diskriminerande.

I de *stilistiska beskrivningarna* synliggörs det även hur den manlige polisen använde sig av orden ”drunken” och ”Indian”, på svenska ”full” och ”Indian”, i det sammanhang då han talade om informantens mamma. Ordet Indian, vilket länge har fungerat som förtryckande mot den kanadensiska ursprungsbefolkningen, används i denna berättelse av polisen som ett rasifierat begrepp i syfte att dela in den nationella kanadensiska befolkningen och ursprungsbefolkningen i två olika grupper; de som

tillhör den nationella rasgemenskapen (vi) och de som står utanför ("indianerna"). Att polisen väljer att referera till informantens mamma som Indian upprätthåller det maktsystem som sätter upp negativa ramar där social makt (i detta fall från polisens sida) verkar för att utesluta eller marginalisera de som är annorlunda. I och med polisens uttalande framgår det återigen en tydlig distansering och andrafiering "vi" och "dem" emellan, likväl som en rasism som på grund av bland annat utseendemässiga och kulturella egenskaper används i syfte för en uteslutning av "den andre".

5. Diskussion & Sammanfattning

Syftet med uppsatsen har varit att synliggöra förtrycket mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada utifrån ett intersektionellt perspektiv med fokus på *ras*, *kön* och *nation*. Detta har utförts genom en narrativanalys av den kanadensiska ursprungsbefolkningens egna berättelser om polisiärt våld och diskriminering mot inhemska kvinnor och flickor. Genom analysen har frågeställningarna: *Hur framställs det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor i Kanada i ursprungsbefolkningens egna berättelser?* och *Hur kan dessa tolkas utifrån ett intersektionellt perspektiv med fokus på kön, ras och nation?* besvarats. I uppsatsens analys har följande huvudsakliga narrativ identifierats: kränkingsnarrativ dvs. narrativ om sexuella, verbala, fysiska kränkningar och övergrepp, rasistiska samt nationalistiska narrativ. Även narrativ vilka synliggör en tydlig maktordning och maktstruktur har identifierats.

I analysens mest förekommande narrativ, dvs. kränkingsnarrativet (främst sexuella kränkningar) kan vi övergripande se hur *orienteringsklausulen* återkommande består av att informanten beskriver hur hon blev arresterad av en eller flera manliga poliser, något som synliggörs i exempelvis följande citat; ”I was picked up by two male police officer not sure exactly what for [...]”.¹³¹ Deltagarna i de berättelser vilka berör kränkingsnarrativ består i stor utsträckning utöver informanten själv av en eller flera manliga poliser. *Platsen* i vilken de sexuella kränkningarna återfinns är ofta på polisens område, exempelvis på polisstationen.

Vidare visar de resultat som presenterats i analysen hur det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor återkommande inkluderar rasistiska, sexistiska och nervärderande kommentarer och stilistiska beskrivningar. Ordval som implicerar en tydlig värdering eller stereotypisering av den inhemska kvinna har visat sig vara vanligt förekommande, begrepp som exempelvis ”Indian”¹³², ”prostitute”¹³³ och ”drunken”.¹³⁴ Även begreppet ”they”¹³⁵ förekom. Dessa begrepp och stilistiska beskrivningar menar jag används av polisen i syfte att underordna och hävda sin makt inför den inhemska

¹³¹ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.12.

¹³² Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.65.

¹³³ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.62.

¹³⁴ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.65.

¹³⁵ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.65.

kvinnan, samt i syfte att generalisera och gruppera en specifik grupp av människor som ”icke-vi”. De stilistiska beskrivningarna identifierade i analysen menar jag således åskådliggör den bild som den kanadensiska polisen har av inhemska kvinnor och flickor. I de kränkingsnarrativ identifierade i analysen består den övergripande *utvärderingsklausulen* vidare av att informanten genom beskrivande ord men även genom känslor redogör för hur hon kände vid det specifika tillfället. I de berättelser presenterade synliggörs det hur informanten vid flera tillfällen betonade hur det polisiära sexuella övergreppet inte var ok eller acceptabelt. Informanten var således medveten om att polisens agerande mot henne inte var ok, vilket bland annat framkommer i följande citat: ”It was completely absolutely inappropriate”,¹³⁶ ”I said this is not right”,¹³⁷ och ”I was crying”.¹³⁸

Utöver ett återkommande kränkingsnarrativ visar de resultat som presenterats i analysen, likväl som min översiktliga läsning på hur det vid flera tillfällen även förekom ett tydligt maktnarrativ. I dessa maktnarrativ består *orienteringsklausulen* och den *situation* som berättelsen berör ofta av att polisen missbrukar sin makt och yrkesposition som polis. Detta synliggörs bland annat då polisen väljer att ignorera och avfärda ursprungsbefolkningens förfrågningar och behov av hjälp, vilket lyfts fram i följande citat; ”My wife was phoning the officer in Winnipeg one time. One of the officers on the other line said they were not a babysitting service”¹³⁹ och ”He [the police] was very arrogant. He sat with his hands behind his back and he said, ”Well, I honestly haven’t read the file.”¹⁴⁰

Vidare har de resultat som presenterats i analysen lyft fram flera gemensamma och intressanta faktorer. Gemensamt för alla berättelser är att det *fysiska* våldet och de kränkingsnarrativ synliggjorda uteslutande har begåtts av män. Detta är något som en kan återkoppla till Pamela Palmaters artikel.¹⁴¹ Som jag presenterat tidigare i 3. *Litteraturöversikt och tidigare forskning* presenterar Palmater ett perspektiv i vilket hon anser att våldet mot inhemska kvinnor främst är ett genusrelaterat problem, där det handlar om ett könsbestämt, sexualiserat våld. Detta är något som jag till viss del har

¹³⁶ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.12.

¹³⁷ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.11.

¹³⁸ Human Rights Watch, ”Submission to the Government of Canada”, 2017, s.11.

¹³⁹ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.59.

¹⁴⁰ Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.64.

¹⁴¹ Palmater, 2016.

identifierat i analysens resultat, och något som tydliggörs i och med att det polisiära *fysiska* våldet uteslutande har begåtts av män. Det är dock viktigt att likt uppsatsens intersektionella perspektiv poängerna att det i praktiken ligger flera grunder bakom det könsrelaterade våldet, och att kön och ras inte kan separeras i intersektionella analyser. I vilket det berör det polisiära våldet mot inhemska kvinnor och flickor handlar det således om mer än ett genusrelaterat problem, något som bland annat Suzack via sitt intersektionella perspektiv och korsningen mellan kolonialismen och patriarkatet redogör för.

Utifrån de resultat som presenterats i analysen framgår det även hur kvinnliga poliser benämns i berättelserna, och vanligtvis i situationer då informanterna på något sätt ber om hjälp, exempelvis i citatet ”When the woman [police officer] said, “Emily is more your problem than mine”, I said, “How do you figure that?”, She said, “Well she’s your daughter”¹⁴². I detta exempel framgår det hur den kvinnliga polisen beter sig ignorant och förtryckande mot informanten. Utifrån denna redogörelse kan vi således dra slutsatsen att det inte är det manliga könet per se som är förtryckande mot inhemska kvinnor, utan snarare polisväsendet och polisen som offentlig myndighetsinstitution.

Den teori, metod och det material som har använts i uppsatsens har genomgående fungerat mycket väl. Inför uppsatsen valde jag mellan två olika metoder, varav en av dessa metoder var en kritisk diskursanalys med utgångspunkt i holländaren Teun A. van Dijk.¹⁴³ En anledning till att denna metod senare valdes bort beror främst på att jag i denna uppsats var intresserad av att granska och synliggöra ursprungsbefolkningens egna ord och röster, snarare än olika diskurser och diskursiva strategier. Även uppsatsens intersektionella teori har fungerat genomgående bra, och jag anser att en kombination mellan Crenshaws respektive de los Reyes och Mulinaris perspektiv var nödvändigt för en djupare analys av ursprungsbefolkningens berättelser.

Uppsatsens primärmaterial har även fungerat väl för den undersökning och analys genomförd. Jag har nu i efterhand fått insikt i att det hade varit tillräckligt för uppsatsens undersökning att använda mig av ett av uppsatsens två primärmaterial, och i en framtida liknande undersökning hade ett primärmaterial varit tillräckligt. Jag står

¹⁴² Special Committee on Violence Against Indigenous Women, 2014, s.64.

¹⁴³ van Dijk, Teun. A., “Principles of Critical Discourse Analysis. Discourse and Society”, Sage Publications: London, vol. 4, nr. 2, 1993.

dock fast vid att användningen av båda dessa primärmaterial har gett mig en ytterligare förståelse och ett bredare perspektiv på ursprungsbefolkningens berättelser och för det polisiära förtryck som inhemska kvinnor tvingas utstå.

När vi berör uppsatsens primärmaterial är det återigen viktigt att poängtera att det är ursprungsbefolkningens egna berättelser och röster som har undersökts. Det är således av relevans att betona att informanterna i dessa berättelser har talat utifrån ett subjektivt, snarare än ett objektivt perspektiv. Således kan en inte garantera att de berättelser som informanterna har redogjort för är fullständigt korrekta och verklighetstroga. För att återkoppla till uppsatsens metod så är den narrativa analysen dock inte intresserad av att identifiera fakta, utan har snarare av intresse att undersöka vad som sägs, hur det sägs och vilka narrativa verktyg som används för att säga det. Vidare kan en utifrån analysen identifiera flera likheter och skillnader mellan de olika primärmaterialen. En signifikant skillnad är att de berättelser publicerade i Human Rights Watchs rapport redogör för fysiska och sexuella övergrepp i större utsträckning än vad de berättelser publicerade i kommitténs rapport gör. Dessa berättelser redogör snarare framförallt för ett verbalt polisiärt förtryck och en polisiär ignorans. Att informanternas berättelser skiljer sig åt menar jag bland annat beror på den kontext som berättelserna delgavs, vilket jag presenterade mer utförligt i avsnitt *1.2.1 Primärmaterial*.

Avslutningsvis har uppsatsens undersökning öppnat upp för flera frågor och tankar som kan vara intressanta för framtida undersökningar och forskning. Bland annat hade det varit intressant att studera det våld som sker inom ursprungssamhällena, och hur detta våld formar polisens agerande mot, och stereotyper av, ursprungsbefolkningen. Det hade även varit intressant att i framtiden forska vidare kring det ämne som undersöks i denna uppsats, men även inkludera berättelser om det polisiära våldet mot den ”nationella” befolkningen. Detta för att sedan genomföra en jämförelse av det polisiära våldet mot inhemska kvinnor respektive våldet mot ”nationella” kanadensiska kvinnor.

Referenser

Primärmaterial

Human Rights Watch, "Submission to the Government of Canada on Police Abuse of Indigenous Women in Saskatchewan and Failures to Protect Indigenous Women from Violence", USA, 2017, s. 1-32

Special Committee on Violence Against Indigenous Women, "Invisible Women: A call to Action. A Report on Missing and Murdered Indigenous Women in Canada", House of Commons, First Report, 41st Parliament, Second Session, Ottawa: Kanada, 2014, s. 1-85

Övrigt material

Amnesty International "Stolen Sisters: A Human Rights Response to Discrimination and Violence against Indigenous Women in Canada", Stockholm, 2004, s. 2-37.

Bergström, Göran; Boréus, Kristina, *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig textanalys*. 3:e uppl. Lund: Studentlitteratur, 2012

Coates, Ken, "The Indian Act and the Future of Aboriginal Governance in Canada", Research Paper for the National Centre for First Nations Governance, 2008, s.1-32.

CODEX, "Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning", Vetenskapsrådet, Stockholm, 2002, s. 1-17

Community Legal Education Ontario, "Police Powers: Stops and Searches", 2016. Tillgängligt: <https://www.cleo.on.ca/en/publications/polpower/when-can-police-search-me>. (hämtad 2018-01-07)

Crenshaw, Kimberle, "Mapping the Margins: Intersectionality, Identity Politics, and Violence Against Women of Color" *Stanford Law Review*, Vol. 43, No. 6, 1991, s. 1241-1299.

de los Reyes, Paulina & Mulinari, Diana. *Intersektionalitet: Kritiska reflektioner över (o)jämlighetens landskap*. 1:3 ed. Liber: Stockholm, 2005.

Government of Canada, "Action Plan to Address Family Violence and Violent Crimes Against Aboriginal Women and Girls", Her Majesty the Queen in right of Canada, Ottawa: Kanada, 2014, s. 1-16

Human Rights Watch, "Those Who Take Us Away: Abusive Policing and Failures in Protection of Indigenous Women and Girls in Northern British Columbia, Canada", USA, 2013, s. 2-89

- Johansson, Anna. *Narrativ teori och metod*. Lund: Studentlitteratur, 2005.
- Kuokkanen, Rauna, "Gendered Violence and Politics in Indigenous Communities: The Cases of Aboriginal People in Canada and the Sámi in Scandinavia" *International Feminist Journal of Politics*, Vol. 17, Issue 2, 2015, s. 271-288
- Nagy, Rosemary, "Combatting Violence Against Indigenous Women: Reconciliation as Decolonisation for Canada's Stolen Sisters" *Rape Justice: Beyond the Criminal Law*. Powell, Henry, Flynn (red.). Palgrave Macmillan: New York, 2015, s. 182-199.
- Palmater, Pamela "Shining Light on the Dark Places: Addressing Police Racism and Sexualized Violence against Indigenous Women and Girls in the National Inquiry" *Canadian Journal of Women and the Law*, Vol. 28, Issue 2, 2016, s. 253- 284,
- Patterson, Wendy, "Narratives of Events: Labovian Narrative Analysis and its Limitations" *Doing Narrative Research*. Squire, Andrews, Tamboukou (red.). Sage Publications: Thousand Oaks, 2008, s. 23-40
- Polisen, "Verksamhetsidé och långsiktiga mål", 2016. Tillgänglig: <https://polisen.se/Om-polisen/Uppdrag-och-mal/>. (hämtad 2017-11-20)
- Riessman, Catherine Kohler, "Analysis of Personal Narratives", Boston University: Boston, 2000, s. 1-23
- Royal Canadian Mounted Police, "Missing and Murdered Aboriginal Women: A National Operational Overview", 2014, s. 3-22.
- Royal Canadian Mounted Police, "Mission, Vision and Values", 2006. Tillgänglig: <http://www.rcmp-grc.gc.ca/about-ausujet/mission-eng.htm>. (hämtad 2017-04-12).
- Samuels, Gina Miranda & Ross-Sheriff, Fariyal, "Identity, Oppression, and Power Feminisms and Intersectionality Theory" *Journal of Women & Social Work*, Vol 23(1), Sage Publications, 2008, s. 5-9
- Savarese, Josephine L., "Challenging Colonial Norms and Attending to Presencing in Stories of Missing and Murdered Indigenous Women" *Canadian Journal of Women & the Law*, Vol. 29 Issue 1, 2017, s. 157-181
- Squire, Andrews, Tamboukou, "Introduction: What Is Narrative Research?" *Doing Narrative Research*. Squire, Andrews, Tamboukou (red.). Sage Publications: Thousand Oaks, 2008, s. 1-21
- Squire, Corinne, "Experience-Centred and Culturally-Oriented Approaches to Narrative" *Doing Narrative Research*. Squire, Andrews, Tamboukou (red.). Sage Publications: Thousand Oaks, 2008, s. 41-63
- Suzack, Cheryl, "Indigenous Feminisms in Canada" *NORA: Nordic Journal of Women's Studies*. Vol. 23, Issue 4, 2015, s. 261-274
- Tasker, John Paul, "Confusion reigns over number of missing, murdered indigenous women", *CBC News*, 2016. Tillgänglig: <http://www.cbc.ca/news/politics/mmiw-4000->

hajdu-1.3450237 (hämtad 2017-11-07)

Truth and Reconciliation Commission of Canada, *Honouring the truth, reconciling for the future: summary of the final report of the Truth and Reconciliation Commission of Canada*, Library and Archives Canada, 2015.

van Dijk, Teun. A., "Principles of Critical Discourse Analysis. Discourse and Society", Sage Publications: London vol. 4, nr. 2, 1993, s. 249-283